

UNIVERZITA KARLOVA
FAKULTA SOCIÁLNÍCH VĚD

Institut politologických studií

Katedra Politologie

Volba guvernéra Floridy 2014

Bakalářská práce

Autor práce: Eva Heczková

Studijní program: Politologie a mezinárodní vztahy

Vedoucí práce: PhDr. Matěj Trávníček

Rok obhajoby: 2018

Prohlášení

1. Prohlašuji, že jsem předkládanou práci zpracovala samostatně a použila jen uvedené prameny a literaturu.
2. Prohlašuji, že práce nebyla využita k získání jiného titulu.
3. Souhlasím s tím, aby práce byla zpřístupněna pro studijní a výzkumné účely.

V Praze dne 11. května 2018, Eva Heczková.

Bibliografický záznam

Heczková, Eva. Volba guvernéra Floridy 2014. Praha, 2018. 57 s. Bakalářská diplomová práce (Bc.)
Univerzita Karlova, Fakulta sociálních věd, Institut politologických studií. Vedoucí diplomové
práce PhDr. Matěj Trávníček.

Rozsah práce: 65 282 slov

Anotace:

Tato práce se věnuje volbě guvernéra Floridy 2014. V souvislosti s volbou guvernéra docházelo k výrazně negativně vedené kampani ze strany obou kandidátů na post guvernéra. Kandidát Republikánské strany a pozdější vítěz voleb Rick Scott, v roce 2014 stále guvernér státu Florida, se postavil proti kandidátovi Demokratické strany, bývalému guvernérovi státu Florida, který post tehdy zastával za Republikánskou stranu, Charliemu Cristovi. Vzhledem k tomu, že oba kandidáti v minulosti pozici guvernéra již zastávali, byli oba velice známými osobnostmi, a přestože přihlášku do primárních voleb podalo 46 potenciálních kandidátů, pouze dva výše zmínění byli považováni za hlavní kandidáty. Práce je rozdělena na teoretickou a praktickou část s důrazem zejména na rozbor kampaní Ricka Scotta a Charlieho Crista. Problematika je mapována chronologicky a soustředí se na dobu od oznámení kandidatury po vítězství ve všeobecných volbách. Z tohoto důvodu je kladen důraz na výsledky z primárních i všeobecných voleb. Nebude opomenut také popis vývoje státu Florida, a to jak v rámci demografického složení obyvatelstva, tak co se týče příslušnosti k jednotlivým politickým stranám či stručné historie. Stát Florida je rozmanitým státem, ve kterém hraje politika důležitou roli, avšak byl v roce 2014 přetížen negativní kampaní kandidátů na post guvernéra. Hlavní tezí, kterou se pokouším potvrdit či vyvrátit, je tedy idea, že negativní kampaň měla negativní dopad na voličskou účast.

Annotation

This thesis focuses on the 2014 gubernatorial election in Florida. During this campaign there was a massive occurrence of negative advertising from both candidates. Incumbent Republican Rick Scott, later on the winner of the election, raced against Charlie Crist, nominated by the Democratic Party. Since both candidates have already held the position of governor of Florida, they have both been very well known and even though the necessary documents for being accepted as a candidate were submitted by 46 individuals, only these two candidates were considered as potential winners. The thesis is structured into a theoretical and a practical part, both of them focusing on an analysis of the campaigns of Rick Scott and Charlie Crist. The timeframe of the thesis ranges from the moment of candidacy announcement to general election day. For that reason, the focus is on the primary as well as general election. An important part of the analysis is a general background of the evolution of Florida as a state, its demographic situation, party affiliation and a brief history. The State of Florida is a diverse state where politics plays an important role in public life, but it was affected by the negative gubernatorial campaign of 2014. The main question I will try to explore

and answer is whether the negative advertising used during this campaign had a negative influence on voter turnout.

Klíčová slova

Spojené státy americké, 2014, negativní kampaň, Florida, volby guvernéra,

Keywords

United States of America, 2014, negative campaign, Florida, gubernatorial election

Title:

Florida gubernatorial election 2014

Poděkování

Na tomto místě bych ráda poděkovala všem, co při mně během mého studia stáli a měli svatou trpělivost. Zejména tedy mým rodičům.

Obsah

1. Úvod	8
2. Rozbor použité literatury	9
3. Teoretická část	10
3.1. Stát Florida	10
3.2. Volební systémy	11
3.3. Systém voleb	13
3.4. Organizace zákonodárského sboru	14
3.5. Povinnosti a pozice guvernéra státu Florida	15
3.6. Legislativní úprava voleb ve státě Florida	16
3.7. Úprava guvernérských voleb ve státě Florida	17
3.8. Veřejné záznamy	18
4. Praktická část	18
4.1. Politická příslušnost	19
5. Představení kandidátů	21
5.1. Charlie Crist	22
5.2. Rick Scott	23
5.3. Oznámení kandidatury	24
5.4. Volební kampaň	25
5.5. Průběh voleb	27
6. Všeobecné volby	28
6.1. Průzkumy veřejného mínění	31
6.2. Veřejné debaty	32
7. Závěr	36
8. Seznam literatury	38
9. Teze bakalářské práce	45
10. Seznam příloh	51

1. Úvod

Tématem této bakalářské práce je volba guvernéra státu Florida, která se konala v roce 2014. Toto téma bylo zvoleno i s ohledem na mou osobní zkušenost s kampaní na Floridě v tomto roce. Během kampaní, na kterých jsem měla možnost se podílet, jsem telefonicky kontaktovala členy floridských domácností a měla jsem tak možnost nahlédnout za plentu kampaně jednoho z kandidátů na post guvernéra a osobně se s ním setkat. Z tohoto důvodu byla volba tématu floridské politiky i osobně motivovaným krokem.

Volba guvernéra v tomto roce byla specifická svým negativním vyzněním, které bylo z velké části zapříčiněno minulostí obou kandidátů. Oba již v předchozích volebních obdobích post guvernéra zastávali. Kandidát Demokratické strany, Charlie Crist, tento post zastával v letech 2007 až 2011. Kandidát Republikánské strany, Rick Scott, se ujal úřadu hned po něm, tedy v lednu roku 2011. Oba byli pro floridskou veřejnost známými tvářemi a vzhledem k tomu, že jejich působení ve floridské politice bylo v letech čerstvě předcházejících volbě, jejich výsledky a činy ve společnosti stále rezonovaly.

Původně zamýšlené oblasti, kterými se tato práce měla zabývat, byly faktory, které ovlivnily vítězství republikánského kandidáta Ricka Scotta, a složení vítězné a poražené koalice. Bohužel ke tvorbě projektu bakalářské práce docházelo půl roku po všeobecných volbách a tehdejší předpoklad byl takový, že informace ohledně těchto voleb se značně rozšíří oproti tehdejšímu stavu. Informace poskytované příslušnými úřady nejsou ani nyní natolik podrobné, aby šlo jednoznačně analyzovat složení jednotlivých koalic nebo snad faktory stojící za vítězstvím Ricka Scotta.

Ve zpracování své bakalářské práce jsem tedy musela přistoupit ke změně výzkumných otázek. Nové a zde zpracované otázky se více týkají analýzy finančních přístupů jednotlivých kandidátů a jejich promítnutí do mediální kampaně, která byla vedena nad poměry negativně. Tento fakt dokazuje to, že v rámci všech voleb konaných během roku 2014 se na celoamerické úrovni umístila tato kampaň na druhém místě, hned za kampaní vedenou v Connecticutu. Cílem této práce je potvrzení či vyvrácení teze, že se negativní kampaň, vedená de facto od oznámení kandidatury až po všeobecné volby, nepříznivě odrazila na volební účast v těchto volbách. Došlo také k mírnému upravení osnovy práce oproti výzkumnému projektu, avšak hlavní struktura v podobě popisu legislativního rámce, představení kandidátů a analýzy primárních a všeobecných voleb zůstala nezměněna.

2. Rozbor použité literatury

V první řadě je nutné zmínit, že volba takto úzce lokalizovaného tématu s sebou neslo při zpracování této bakalářské práce řadu nástrah. Zcela zásadním problémem bylo, že i přesto, že od zadání práce do jejího vypracování utekly skoro tři roky, literatura týkající se floridské politiky, potažmo problematiky voleb guvernéra v tomto státě, se nijak nerozšířila.

Základním podkladem pro tuto práci je tedy kniha J. Edwina Bentona s názvem *Government and Politics in Florida*, která v sobě obsahuje kapitolu týkající se vztahu guvernéra státu Florida a samotného státu. Jako další zdroje mi posloužily zejména novinové články, které vycházely v době volební kampaně o post guvernéra Floridy v roce 2014, a také podklady, které jsou dostupné na oficiálních webových stránkách státu Florida.

Další důležitou knihou pro tuto bakalářskou práci je kniha Davida R. Colburna s názvem *From Yellow Dog Democrat to Red State Republicans: Florida and its politics since 1940*. Tato kniha se věnuje popisu vývoje jednotlivých stranických preferencí a důvodům, které stály za velkou obměnou převažujících politických preferencí. Tato obměna do dnešního dne reflektuje pozici Floridy jako swing state. Také je v ní velice podrobně popsáno, jak jsou definováni příznivci jednotlivých stran na opačných pólech americké politické scény.

Dalšími cennými zdroji pak jsou dvě studie týkající se přímo voleb guvernéra Floridy 2014. První z nich, jejímž autorem je M.V. Hood III a Seth C. McKee, s názvem „Dilema slunečního státu: Volba guvernéra státu Florida 2014“, byla publikována v časopise *Electoral Studies* v roce 2015 a zabývá se nepopularitou jednotlivých kandidátů, kteří postoupili do všeobecných voleb. Na základě jimi provedené studie se v článku snaží prokázat, že tyto volby byly, podle jejich slov, klasickým případem vybírání si menšího zla.

Druhým zdrojem je pak studie Davida L. Painterera a Toma Vizcarronda publikovaná v časopise *Political Party Advertising* s názvem „Propagace politických stran během floridské volby guvernéra 2014: Působení kandidátů a entuziasmus voličů“. Článek samotný se pak soustředí na vliv tónu reklamy, na její obsah a na pohled voličů jednotlivých stran na efekty reklamního působení v rámci volby guvernéra Floridy v roce 2014.

Z velké části pracuji i s internetovými zdroji, zejména s články velkých floridských deníků jako *Miami Herald*, *Orlando Sentinel*, *Tampa Bay Times* a dalšími. Soustředným webem, na kterém je možné najít nejnovější a nejzajímavější informace o floridské politice, včetně rozsáhlého archívu, je stránka Justin Sayfie Review, která mi byla doporučena bývalým legislativním poradcem

člena Sněmovny reprezentantů. Na této stránce je možné dohledat jednotlivé důležité zprávy ze všech floridských zpravodajských zdrojů z jednotlivých dnů kampaně.

Důležitým zdrojem pro tuto bakalářskou práci jsou i dokumenty Oddělení voleb Floridského Úřadu vlády.¹ Vzhledem k povinnosti zveřejňovat informace jsou totiž na stránkách Oddělení voleb přístupné veškeré dokumenty týkající se této kampaně, včetně rozpisu finančních toků jednotlivých kandidátů na transparentních účtech, na které přispívali jejich voliči. Sumy, které do kampaní vložili kandidáti ze svých vlastních zdrojů, zde však monitorovány nejsou. Zároveň má Oddělení voleb velice přehledně zpracované výsledky voleb na jednotlivých geografických úrovních ve státě, a to nejen v posledních volbách, ale i v minulosti.

3. Teoretická část

V teoretické části se budu věnovat obecnému popisu státu Florida, krátce jeho historii, geografické lokaci a složení obyvatelstva, stejně jako rozložení stranických preferencí v jednotlivých okresech státu. Následovat bude krátká podkapitola o volebních systémech, která pomůže uchopit systém volby na úrovni státu americké federace. Nedílnou částí je pak podkapitola týkající se organizace zákonodárnyho sboru státu Florida. Jde primárně o ilustraci rozložení sil a pravomocí v rámci organizace státu. Na tuto část navazuje popis pravomocí a povinností guvernéra, které jsou následně ukotveny v legislativním rámci organizace voleb a konkretizovány v části týkající se speciálních úprav spojených s volbou guvernéra a jeho zástupce. Poslední a neméně důležitou částí je pak rozbor povinnosti veřejně publikovat dokumenty související s jednotlivými kandidaturami.

3.1. Stát Florida

Stát Florida je umístěn na jihovýchodě Spojených států amerických. Podle posledního sčítání lidu z roku 2010 žilo ve státě Florida v daném roce 18 801 310 lidí, hustota zalidnění pak při rozloze 170 304 km² byla 350,6 obyvatel na čtverečnou míli. Hlavním městem státu Florida a zároveň sídlem velké části státních institucí je město Tallahassee v okrese Leon na severu státu. Sídlí zde tak floridský Senát i Sněmovna reprezentantů, stejně jako Nejvyšší soud státu Florida. (U.S. Census Bureau, 2017)

---

¹ Department of State

Největším městem Floridy je pak Jacksonville nacházející se na severovýchodě státu, kousek od hranic s Jižní Karolínou. Mezi další známá a ekonomicky významná města patří Miami, kterému je někdy díky jeho poloze a historii přezdíváno „hlavní město Latinské Ameriky“. Miami je zároveň jedním z největších přístavů Spojených států. Dále je to Orlando, které je velice známé díky svým zábavním parkům, které jsou každoročně navštěvovány miliony turistů, nebo také Pensacola, která se pře se St. Augustine o titul nejdéle Evropany osídleného města Floridy, potažmo celých Spojených států amerických.

Stát Florida zažil největší rozmach v 50. letech 20. století. Do té doby by mohla být Florida lehce popsitelná jako izolovaná, bahnitá, nemocemi prohnitá kolonie několika vesnic. Během 50. let došlo k přívalu obyvatelstva ze severovýchodních a středozápadních států Spojených států, kteří patřili do vyšší střední nebo střední třídy a byli zlákáni mírnými zimami a množstvím dobře známých dovolenkových rezortů. Tento vývoj způsobil to, že Florida samotná byla v té době (a dodnes z určité části je) velice politicky rozpolcená. V 60. letech se veškerá politika soustředila hlavně do severní části, rozprostírající se mezi okresem Duval (Jacksonville) a okresem Escambia (Pensacola). Politici z této části byli nazýváni jako „Pork Chop Gang“, tedy Gang vepřové kotlety. Od 60. let však stará politická elita ze severu ztratila své postavení a vliv na dění ve státě. Politika se více otevřela a nyní není možné říct, že by floridskou politiku ovlivňovala pouze jedna zájmová skupina. (Benton, 2008)

Podíváme-li se na mapu Floridy, na které bude znázorněna politická příslušnost v jednotlivých částech státu, zjistíme, že Florida je v tomto ohledu neskutečně rozmanitá. Oblast na severozápadě u hranic s Alabamou od Pensacoly až po Panama City (často nazývaná jako Panhandle Region) je převážně republikánská. Čím více se však blížíme k hlavnímu městu Floridy, Tallahassee, dostáváme se do regionu příznivců Demokratické strany. Na severovýchodě státu, u měst jako Gainesville, Jacksonville nebo Daytona Beach se pak nacházíme zase v oblasti silnějšího republikánského vlivu, avšak v této části už se místy vyskytují i okrsky, ve kterých převažuje Demokratická strana. Tuto strukturu lze pozorovat zhruba po úroveň Palm Beach na jihu státu, kde jižně od Miami zase začínají převládat demokratické okrsky. (Orlando Sentinel, 2017)

3.2. Volební systémy

Základním předpokladem průběhu voleb jsou předem stanovená pravidla. Ta jsou jakožto zásadní faktor ovlivňující míru svobodnosti voleb hlavním stavebním kamenem volebního systému.

Výklad pojmu volební systém je pak dvojitý: širší a užší. Pro účely této bakalářské práce budeme pracovat primárně s užší definicí. Širší definicí chápeme veškeré faktory, které mohou mít vliv na konání voleb. Užším pojetím je pak chápán hlavně určený systém voleb a technologie propočtu výsledků. (Cabada, 2007)

Základním dělením volebních systémů, je dělení na většinové, poměrné a smíšené volební systémy. Většinovým systémem se myslí zejména systémy pracující s principem „vítěz bere vše“. Na základě toho, kolik kandidátů má být zvoleno, dochází k přidělení absolutní většiny hlasů nebo relativní většiny hlasů. U absolutní většiny, tedy u volby jednoho kandidáta, musí dojít k alokaci nadpoloviční většiny všech odevzdaných hlasů danému kandidátovi. U relativní většiny se jedná o to mít buď největší procentuální zisk nebo být mezi kandidáty s největším procentuálním počtem hlasů – zde záleží na počtu zvolených kandidátů. (Novák, 2011)

V případě voleb poměrných dochází k rozpočítání hlasů mezi jednotlivé kandidáty na základě předem stanovených matematických vzorců, které jasně stanovují, jakým způsobem budou hlasy přepočteny. Zároveň se vždy konají ve vícemandátových obvodech. U poměrných voleb dochází ještě ke specifickému dělení na poměrný systém kandidátních listin a volební systém jednoho přenosného hlasu.

U smíšeného systému je již podle názvu zřejmé, že dochází ke kombinaci výše zmíněných systémů. Je specifický jedinečnou a často i složitou organizační strukturou. Kombinace těchto systémů se pak vztahuje vždy k jednomu volebnímu systému. (Cabada, 2007)

Při rozboru volebních systémů nejde nezmínit vliv volebních systémů na stranický systém. Podle tzv. Duvergerových zákonů existuje korelace mezi typem volebního systému a stranického systému. Poměrný systém voleb dle nich posiluje systém mnoha stran, které jsou nezávislé a stabilní, napomáhá tedy multipartismu a dochází k dělení parlamentu a nutnosti vytvářet koalice. Dvoukolový většinový systém pak má tendenci potlačovat menší stany, které však nejsou zcela potlačeny jako v předchozím případě, ale mohou uspět, budou-li uzavírat volební koalice. Tento typ systému nedovoluje antisystémové strany, jelikož ty většinou fungují samy a bez dalších podporovatelů – nemají tak s kým tvořit koalici.

Systém absolutní většiny posiluje naopak vznik mnoha pružných a závislých stran vedoucí k bipartismu, tedy systému dvou silných nezávislých stran, u kterých dochází ke střídání moci. Vznik bipartismu však není pravidlem, pokud se v regionu objeví třetí strana, která je lokálně silná. Vítězí-li v tomto regionu, je bipartismus narušen. (Cabada, 2007)

Při zkoumání volebních systémů je potřeba se opřít i o teorii stranických systémů. V tomto případě budu čerpat z teorie Giovanniho Sartoriho. Pro případ, který je v teoretické rovině velice podobný systému amerických stran, tedy kdy se dvě relevantní strany střídají u moci a soutěží ve volbách primárně mezi sebou a další strany sice existují, ale nemají reálný volební potenciál, je používán výraz systém dvoustranický neboli bipartismus. Podle Sartoriho nemůže být bipartismus silně polarizován, jelikož už ze své definice předpokládá, že bude docházet ke střídání dvou stran. Aby bylo střídání na nepravidelné bázi a na libovolný počet volebních období reálné a „uvěřitelné“ je potřeba, aby ideologický rozdíl mezi stranami byl co nejmenší. Podle Sartoriho pak bipartismus přispívá ze svého principu ke zmenšování stranické polarizace.

Podmínky fungování bipartismu stanovuje Sartori následovně: jedná se o dvě strany soupeřící o absolutní většinu nabízených křesel, nadpoloviční většinu hlasů se vždy podaří získat jedné z těchto dvou stran, nedochází k utváření koalic, střídání vlád z opačných konců názorového spektra je pravděpodobné. Bipartismus podle něj nejlépe funguje, když je názorové spektrum omezené a ideově je nejsilnější názorový střed, od kterého pak odstředivě klesá počet stoupenců extrémnějších forem jednotlivých konců názorového spektra. Nerozhodný a středový volič má tak být podle něj největší skupinou.

Podle Maurice Duvergera je pak případ amerického bipartismu tím méně dokonalým, jelikož dovoluje, aby jednotliví zvolení zástupci volili na základě svého uvážení, nikoliv nutně v souladu s rozhodnutím strany. Skutečným bipartismem je podle něj pouze ten britského typu a americký bipartismus je pouze „pseudobipartismem“. (Novák, 2011)

3.3. Systém voleb

Ve státě Florida se v rámci primárek rozhoduje v tzv. uzavřených primárkách. Uzavřené primárky jsou definovány jako volby, ve kterých jsou k účasti způsobilí pouze voliči, kteří předem deklarují příslušnost dané straně. Tento systém tak neumožňuje volbu napříč politickými stranami. Nezávislí voliči nebo voliči nepřihlášení ke straně nemají právo účastnit se těchto voleb. Tento systém podporuje silnou stranickou organizaci. Ve Spojených státech amerických jsou uzavřené primárky pouze v devíti státech: jsou jimi Delaware, Florida, Kentucky, Maryland, Nevada, Nové Mexiko, New York, Oregon a Pensylvánie.

Dalšími typy jsou pak částečně uzavřené primárky,² ve kterých mají jednotlivé strany každý volební cyklus možnost rozhodnout, zda budou volby otevřené pro členy jiných stran a voliče bez stranické příslušnosti. Primární volby částečně otevřené³ dovolují voličům si veřejně vybrat hlasovací lístek případně se výběrem hlasovacího lístku „dočasně“ registrovat k dané straně. V Iowě je například možné vybrat si dlouhodobě příslušnost k politické straně a následně veřejně změnit stranickou příslušnost pro účely volby v den primárních voleb. Dalším typem jsou primárky otevřené voličům bez stranické příslušnosti,⁴ otevřené primárky⁵ a posledním je systém primárek dvou nejvýše umístěných, který se používá v Kalifornii, Louisianě, Nebrasce a Washingtonu. Spočívá v tom, že všichni kandidáti jsou umístěni na stejném hlasovacím lístku a dva s nejvyšším počtem hlasů pak postupují do všeobecných voleb, bez ohledu na stranickou příslušnost. (State primary election types, 2017)

V případě Floridy je možné vyjádřit příslušnost dané straně na základě registrace – pokud je voliči více než 18 let, je občanem Spojených států amerických, legálním rezidentem státu Florida a legálním rezidentem obvodu, ve kterém chce být registrován, má možnost se registrovat na základě Floridského kodexu voleb. Po dovršení věku 16 let je možné provést předregistraci. Zbavení práva volit jsou pak lidé, kteří byli zbaveni právní způsobilosti (i v jiném státě) a lidé, kteří byli obviněni z těžkého zločinu. Opakem uzavřených primárek jsou pak primárky otevřené – těch se může zúčastnit kdokoli, kdo má právo volit. Takovéto volby můžeme charakterizovat jako volby jednokolové většinové. (The 2016 Florida Statutes, c1995-2017)

Druhou fází voleb na Floridě jsou všeobecné volby, které se konají na podzim stejného roku jako primární volby.

3.4. Organizace zákonodárského sboru

Stejně jako ve většině amerických států, i na Floridě se jedná o dvoukomorový systém zahrnující Senát a Sněmovnu reprezentantů, z nichž obě mají sídlo v hlavním městě Tallahassee. I přesto, že stát Florida za posledních 50 let exponenciálně roste, jeho zákonodárský sbor se stále

---

² Organizovány na Aljašce, v Connecticutu, Oklahomě, Jižní Dakotě, Idahu, Utahu, Severní Karolíně

³ V Illinois, Tennessee, Indianě, Wyomingu, Iowě, Ohiu

⁴ V Arizoně, Coloradu, Kasasu, Maine, Massachusetts, New Hampshire, New Jersey, Rhode Islandu, Západní Virginii

⁵ Ve státech Alabama, Arkansas, Georgia, Hawai, Michigan, Minnesota, Mississippi, Missouri, Montana, Severní Dakota, Jižní Karolína, Texas, Vermontu, Virginii, Wisconsinu

schází pouze „externě“ a uplatňuje tak ideál občana-zákonodárce. Většina zákonodárců kromě práce v legislativním sboru zároveň zastává i civilní práci. Zákonodárny sbor se tak setkává pouze na 60 dní začínajících prvním úterým následujícím první pondělí v březnu. Pokud je však třeba projednat urgentní záležitost, je možné svolat prodloužené nebo speciální zasedání. Tato zasedání jsou svolána na popud guvernéra nebo předsedů obou komor.

Floridská sněmovna sestává ze 120 členů, kteří jsou voleni v jednomandátovém obvodu. Tito členové jsou voleni během všeobecných voleb konajících se každé dva roky (vždy v sudý rok). Většinou zároveň po každém sčítání lidu dochází k úpravám jednotlivých volebních obvodů tak, aby každý obvod měl zhruba stejný počet voličů.

Floridský Senát je pak tvořen 40 členy, kteří jsou voleni na čtyřletá období. K volbě dochází každé dva roky a volí se polovina Senátu. Senátní obvody jsou pak stanovovány na stejném principu jako obvody do Sněmovny reprezentantů, avšak vzhledem k tomu, že oproti členům Sněmovny reprezentantů je členů Senátu pouhá třetina, jedná se o obvody mnohem větší. (Benton, 2008)

3.5. Povinnosti a pozice guvernéra státu Florida

Podle ústavy státu Florida je veškerá svrchovaná exekutivní moc v rukou guvernéra. Ten je zároveň vrchním velitelem všech vojenských složek státu, které nejsou v aktivních službách Spojených států amerických. S tímto je pak spojena i pravomoc povolát milice za účelem zachování veřejného pořádku, vymáhání státních zákonů, k potlačení vzpoury anebo k obraně před invazí.

Mezi další úkoly guvernéra patří dozor nad dodržováním zákonů a pověřování funkcí veškerých státních a okresních zaměstnanců. Zároveň má právo si vyžádat písemné vyjádření od všech zaměstnanců v exekutivě, státní administrativě, okresech a samosprávných územních celcích, které se týká povinností jednotlivých správních celků. V souladu s touto povinností má pak právo doplnit jakoukoliv uvolněnou volenou pozici na státní či okresní úrovni do konce volebního období, pokud se jedná o dobu kratší než 28 měsíců.

Jeho povinností je také informovat minimálně jednou ročně (resp. každé pravidelné zasedání obou komor) o stavu státu, navrhnout nutnou reorganizaci exekutivní složky, která by měla za úkol zlepšit výkonnost a ekonomiku a doporučit změny, které jsou v občanském zájmu. Guvernérovou povinností je také dohled nad plánováním, vytvářením a alokováním státního rozpočtu.

Pokud dojde k uvolnění pozice guvernéra, jeho roli přebírá zástupce guvernéra. K uvolnění pozice může dojít na základě impeachmentu nebo na základě rozhodnutí, že guvernér není schopen z fyzických či psychických důvodů schopen vykonávat své povinnosti. Nemožnost plnit roli guvernéra je na rozhodnutí nejvyššího soudu jednajícího na popud písemného podnětu od tří členů kabinetu.⁶

Samotná volba guvernéra je upravena sekci 5. článku IV. floridské ústavy:

„V celostátních všeobecných volbách každého kalendářního roku, jehož číslo je sudé, avšak není násobkem 4, jsou voliči povinni vybrat guvernéra, zástupce guvernéra a členy kabinetu, každého z nich na čtyřleté období začínající prvním úterým po prvním pondělí v lednu následujícího roku. V primárkách si kandidáti na pozici guvernéra mohou zvolit, že budou kandidovat bez kandidáta na pozici zástupce guvernéra. Ve všeobecných volbách však všichni kandidáti na pozici guvernéra a zástupce guvernéra musí vytvořit společnou kandidátku na základě zákona, tak aby každý volič mohl dát hlas společně kandidujícímu guvernérovi a zástupci guvernéra.“⁷

Každý kandidát na pozici guvernéra a zástupce guvernéra musí splňovat následující podmínky: musí dosáhnout věku 30 let a být rezidentem státu Florida po dobu předcházejících 7 let. Na další období nesmí být zvolen nikdo, kdo již sloužil (nebo měl sloužit, avšak rezignoval) jako guvernér po dobu osmi let ve dvou po sobě jdoucích obdobích. (Constitution of the State of Florida, 1995–2017)

3.6. Legislativní úprava voleb ve státě Florida

„My, občané státu Florida, vděční všemohoucímu Bohu za naši ústavní svobodu, ustanovujeme a potvrzujeme tuto ústavu, abychom zajistili výhody, které skýtá, zdokonalili naši

---

⁶ Kabinet je tvořen Vrchním návladním, CFO, Zmocněncem pro zemědělství

⁷ At a state-wide general election in each calendar year the number of which is even but not a multiple of four, the electors shall choose a governor and a lieutenant governor and members of the cabinet each for a term of four years beginning on the first Tuesday after the first Monday in January of the succeeding year. In primary elections, candidates for the office of governor may choose to run without a lieutenant governor candidate. In the general election, all candidates for the offices of governor and lieutenant governor shall form joint candidacies in a manner prescribed by law so that each voter shall cast a single vote for a candidate for governor and a candidate for lieutenant governor running together., vlastní překlad

vládu, zajistili veřejný pořádek v našem státě a garantovali rovná občanská a politická práva všem..”⁸

Úpravy voleb ve státě Florida se týká Článek VI. Floridské ústavy, a to ve všech 7 sekcích, které obsahuje. Právo volit má každý občan Spojených států amerických, který dosáhl aspoň 18 let věku, je rezidentem státu Florida a je registrován k volbám. Zároveň je zde stanoveno, že všechny volby jsou přímé, tajné a většinové. (Constitution of the State of Florida, 1995-2017) Každý občan při registraci k volbám zároveň skládá přísahu v následujícím znění:

„Slavnostně přísahám, že budu ochraňovat a bránit Ústavu Spojených států amerických a Ústavu státu Florida a jsem oprávněn registrovat se jako volič na základě ústavy a zákonů státu Florida.”

V ústavě, konkrétně v její 4. sekci jsou pak upraveny situace, za kterých není možné volit, a také jsou zde specifikovány pozice ve státním aparátu, které není možno zastávat po více, než dvě po sobě jdoucí období.

Ústava státu Florida byla schválena roku 1968 během speciálního zasedání komor ve dnech 24. června až 3. července a ratifikována elektorátem 5. listopadu 1968. Oproti původní ústavě z roku 1885 byly v roce 1968 upraveny články V., VI. a VII. V jednotlivých člancích došlo k následujícím úpravám. Senát navrhl článek VI., který se vztahuje k volebnímu právu a volbám, článek VIII. vztahující se k lokálním volbám a článek V., který se vztahuje k soudnictví. (Constitution of the State of Florida, 1995–2017)

3.7. Úprava guvernérských voleb ve státě Florida

Mezi povinnosti kandidáta na pozici guvernéra po postoupení do všeobecných voleb ve státě Florida patří povinnost jmenovat svého zástupce. Podle floridských zákonů z roku 2014 je kandidát na guvernéra povinen oznámit jméno svého zástupce nejpozději do 5 hodin odpoledne devátého dne, který následuje primární volby. Toto oznámení musí být písemné a odevzdáno na Úřad vlády.⁹ Do stejného termínu pak musí zástupce guvernéra doložit všechny potřebné dokumenty, mezi které se řadí např. přísaha kandidáta, psané prohlášení dokládající politickou příslušnost daného

---

⁸ Preambule Ústavy státu Florida

⁹ Department of State

kandidáta, atd. Pokud kandidát na guvernéra neoznámí v legislativních limitech kandidáta na pozici zástupce guvernéra, jeho kandidatura propadne. (The 2016 Florida Statutes, 1995–2017)

3.8. Veřejné záznamy

„Každý člověk má právo si prohlédnout nebo zkopírovat jakýkoliv veřejný záznam pořizený či obdrženy ve spojení s oficiální činností jakéhokoliv veřejného orgánu, úřední osoby nebo zaměstnance státu nebo osoby jednající v jejich zastoupení, s výjimkou záznamů vyňatých touto sekcí nebo výslovně označených jako tajné na základě této ústavy. Tato sekce zahrnuje zejména legislativu, exekutivu, soudní moc a každý orgán nebo úřad vytvořený pod nimi, okresy, samosprávné územní celky a oblasti, a každá ústavní úřední osoba, rada, komise nebo entita vytvořená na základě práva nebo této ústavy.“ (Constitution of the State of Florida, 1995–2017)

Vzhledem k tomu, že legislativně má každý kandidát povinnost veřejně doložit veškeré své příjmy související s kampaní, stejně jako všechny dokumenty týkající se jeho kandidatury, je analýza výsledků voleb minimálně v souvislosti s finančními dokumenty velice zajímavá. Na základě těchto záznamů se například v případě těchto voleb můžeme dozvědět, že v průběhu kampaně přicházely na účet jednotlivých kandidátů diametrálně odlišné formy příspěvků.

4. Praktická část

Na teoretickou část plynule navazují praktickou částí týkající se konkrétních voleb. Nejprve provedu představení kandidátů, kteří jsou důležití pro pochopení atmosféry těchto voleb. Pozornost je věnována primárně dvěma kandidátům, kteří po srpnových primárních volbách postoupili do všeobecných voleb, a to Ricku Scottovi a Charlie Cristovi. Již od počátku byla totiž celá volba soustředěna primárně kolem těchto dvou kandidátů.

Po jejich představení následuje podkapitola věnující se složení voličské koalice ve státě Florida, které je zde rozebráno jak ze strany numerické, tak rasové s důrazem na vysvětlení speciální pozice hispánských obyvatel, konkrétně přistěhovalců z Kuby.

Následně se věnuji již oznámení kandidatury jednotlivých kandidátů postoupivších do všeobecných voleb. Po pasáži o oznámení kandidatury se věnuji průběhu volební kampaně, s důrazem na Ricka Scotta a Charlieho Crista, na což plynule navazuje podkapitola o průběhu samotných voleb.

Pátou částí praktické části je pasáž o všeobecných volbách – ta podrobněji popisuje negativní kampaň, kterou proti sobě kandidáti vedli. Dále se věnuje průzkumům veřejného mínění, veřejným debatám a rozboru výsledků.

4.1. Politická příslušnost

V kontextu amerického politického systému se nejčastěji setkáváme se dvěma politickými stranami – Demokratickou stranou a Republikánskou stranou. Profil voliče každé ze stran je rozdílný, stejně jako názory, které zastávají.

Republikánská strana, která dokonce historicky předchází liberalismus o zhruba 200 let, se soustředí zejména na občana jako aktivního politického hráče, na občanské povinnosti a důraz na tradice. (Goodin, 2009) Obecně pak zastává ideu menšího státu, individualismus, zodpovědné vládnutí, nízké daně a klade důraz na vzdělání. Demokratická strana je ve svém pohledu na svět liberálnější: zastává silnou centralizovanější vládu, odbory a sociální a ekonomické programy chránící obyčejné občany. (Colburn, 2007)

Na Floridě bylo podle záznamů z roku 2014 k datu primárních voleb celkem 11 807 507 registrovaných voličů. Příslušnost k Republikánské straně na základě registrace voliče avizovalo 35 % z nich, příslušnost k Demokratické straně 39 % a bez stranické příslušnosti bylo celkem 23 % obyvatelstva. Zbytek registrovaného voličstva, tedy zbývající 3 %, tvoří registrovaní voliči dalších 13 stran registrovaných na Floridě. Mezi zbylými stranami je největší podíl voličů Independent Party. (Voter Registration: Yearly, c2017)

Zajímavé je se podívat na rasové složení přívrženců jednotlivých stran. Data zmíněná v tomto odstavci vychází z dat Statistik voličských registrací, které zpracovával Floridský úřad pro volby. Na jejich stránkách jsem provedla extrakci potřebných dat a provedla výpočet podílů jednotlivých ras na složení voličské základny největších stran. Pro tento případ jako největší strany počítáme Republikánskou stranu a Demokratickou stranu a zároveň zde počítáme se skupinou těch, kteří nemají politickou příslušnost vůči žádné z 15 registrovaných floridských stran.

Z dat Floridského úřadu pro volby vyplývá, že největší podíl mezi registrovanými voliči mají občané rasově se identifikující jako běloši, těch je celkem 7 799 917, u nichž se 44 % z celkového počtu přiklání k Republikánské straně a pouze 21 % je bez politické příslušnosti, což je druhé nejmenší procentuální číslo po Afroameričanech s pouhými 13 % voličů bez politické příslušnosti.

Druhou nejpočetnější skupinou jsou pak Hispánci, zejména Kubánci, kteří se do země dostali mezi 50. a 90. lety za zjednodušeného režimu získávání občanství pro uprchlíky z Kuby. Tato skupina tvoří velkou část elektorátu Floridy a zároveň jednu z největších minoritních skupin, které participují na volbách. Hispánci tak s celkovým počtem 1 705 985 registrovaných voličů tvoří 14 % potencionálního elektorátu státu Florida. Třicet osm procent z nich jsou voliči Demokratické strany, 27 % voliči Republikánské strany a 33 % z nich je bez politické příslušnosti.

Třetí nejpočetnější a poslední zmíněnou kategorií jsou Afroameričané, kteří s počtem 1 306 363 voličů, z celkového počtu 1 594 341 registrovaných, patří s 82 % k procentuálně největším podporovatelům Demokratické strany ve státě Florida podle rasové příslušnosti. (Voter Registration: Yearly, 2017)

Ve státě Florida žije velké procento obyvatelstva hispánského (zejména kubánského) původu, kteří do Spojených států amerických přišli zejména ve čtyřech vlnách začínajících v 50. letech 20. století. První vlna, imigranti nazýváni „The Exiles”, přicházeli do Spojených států amerických v rozmezí let 1959 až 1962 a jednalo se hlavně o dobře vzdělané, bilingvní osoby patřící do vyšší a vyšší střední třídy. Tato skupina je společně se skupinou druhou řazena mezi politické uprchlíky. Druhá vlna kubánské migrace na Floridu proběhla mezi lety 1965 až 1973. V těchto letech využila kubánská garnitura toho, že je Florida od Kuby vzdálena zhruba 90 mil – otevřela přístav v Camarioca a následně povolila, aby skrze něj kubánští občané za speciálního režimu opouštěli Kubu. Také byly ustanoveny tzv. Freedom Flights,¹⁰ tedy pravidelná letecká linka mezi Havanou a Miami, která sloužila k dopravení příbuzných těch, kteří se na Floridu dostali v první migrační vlně. Jednalo se o snahy kubánské vlády zbavit se střední třídy. Třetí vlna je pak označována jako Mariel. V této vlně emigrovalo asi 124 000 lidí. Tuto vlnu využila kubánská vláda, aby se zbavila lidí, kteří nebyli pro režim výhodní. Deportovali tak z vlastní iniciativy zejména zločince a sexuální menšiny.¹¹ Poslední fáze pak proběhla v roce 1994 a souvisí s kolapsem

---

¹⁰ Dohoda mezi Fidelem Castrem a Lyndnem Johnsonem na ustanovení 2 letů denně z Kuby na Floridu (Rothe, 2008)

¹¹ V roce po otevření přístavu Mariel zažilo město Miami nejvyšší míru násilí v jeho historii, stejně tak, jako rasově motivované nepokoje mezi afroameričany a Kubánci (Rothe, 2008)

Sovětského bloku, který byl po dobu své existence velkým finančním sponzorem Kuby. Tato fáze je specifická zejména díky implementaci tzv. „wet foot, dry foot policy“, kdy imigranti, kterým se podařilo jakkoliv se dostat na pevninskou část Spojených států amerických, mohli zůstat ve Spojených státech a zažádat tam o víza. Ti, kteří byli chyceni v amerických vodách, byli deportováni zpět na Kubu. Této vlně se přezdívá Balseros, což souvisí s tím, že Kubánci zde používali různá plavidla, díky kterým se mohli na pevninskou část Spojených států dostat co nejrychleji. Nebylo tedy výjimkou vidět např. staré automobily předělané na plavidla. (Rothe, 2008)

Vzhledem k systému migrace Kubánců do Spojených států došlo k implementaci několika opatření, které se vztahovaly jenom na tuto skupinu. Prvním z nich byl tzv. Cuban Adjustment Act, který dovoloval všem občanům Kuby, kteří se na půdu Spojených států dostali po roce 1959 a žili na ni bez přestání po dobu aspoň jednoho roku, ucházet se o status stálého rezidenta. Toto se změnilo, jak již bylo zmíněno, v roce 1994 na „wet foot, dry foot“ policy. Tato legislativní úprava dala tedy Kubáncům oproti ostatním migrantům mnohem lepší výchozí pozici stát se občany Spojených států amerických. Dnes je 60 % všech Kubánců žijících ve Spojených státech amerických americkými občany. Z těchto 60 % žije celých 68 % na Floridě.

Velice zajímavý je rozbor kubánských voličů, u kterých je obrovská míra participace ve volbách. Zároveň je velice zajímavé sledovat poměr registrací do jednotlivých stran v korelaci s rokem, ve kterém jednotlivé skupiny migrantů dorazily do Spojených států amerických. Migranti charakterizovaní jako političtí uprchlíci, tedy první dvě vlny kubánských migrantů mezi lety 1959 a 1974, jsou průměrně z 97,5 % registrovanými voliči. Toto číslo se postupně snižuje. Proto skupina migrantů, která se na půdu Spojených států amerických dostala až mezi lety 1985 a 2004, má menší procento osob registrovaných k volbám (86 %). V závislosti na době migrace se také mění politické preference. V prvních dvou fázích migrace se voliči přiklání spíše k Republikánské straně, a to ze 75 %. Tato preference je lehce vysvětlitelná postojem Republikánské strany vůči Castrovu režimu. Republikánská strana je pro sankce vůči Kubě a nehodlá napravovat vztahy mezi Kubou a Spojenými státy, dokud nedojde ke změně politické situace. (Eckstein, 2009)

5. Představení kandidátů

V této části bakalářské práce dojde k představení dvou nejvýraznějších kandidátů na pozici guvernéra Floridy v roce 2014. Hlavním spojujícím prvkem pro oba kandidáty byla jejich rekordní neoblíbenost mezi voliči. Důvody neoblíbenosti jednotlivých kandidátů budou popsány u každého kandidáta zvlášť.

5.1. Charlie Crist

Charlie Christ, v době kandidatury 58letý obyvatel města St. Petersburg, byl v letech 2006 až 2010 guvernérem státu Florida, za kterého byl zvolen za podpory tzv. „Grand Old Party“, tedy Republikánské strany. Crist si vybudoval politickou kariéru, která mu postupně dopřála zastávat pozice státního návladního státu Florida a jejího guvernéra. O Cristovi by bylo snad i možné prohlásit, že už se narodil jako politik a naprosto jej vystihuje jeho bývalý slogan – „guvernér lidu“.

Crist ve svých pozicích cílil hlavně na průměrného voliče, což byla ve státě s velkým podílem nezávislých voličů dobrá strategie. Po výkonu prvního volebního období ve funkci guvernéra Floridy se Crist v roce 2010 rozhodl, že místo o znovuzvolení guvernérem bude usilovat o křeslo v Senátu Spojených států amerických. Jeho konkurentem v senátních volbách se stal nováček a naděje Republikánské strany na Floridě, tehdejší předseda floridské Sněmovny reprezentantů, Marco Rubio. Crist tehdy skončil druhý za Rubiem a již v průběhu voleb, když už bylo jasné, že v rámci republikánských primárek svůj boj prohraje, zvolil cestu opuštění stranické příslušnosti a stal se nezávislým kandidátem. Tento tah se mu však nepovedl a Crist byl voliči spíše zavržen. Vzhledem k výsledku senátních voleb v roce 2010 a vítězství demokratického kandidáta v prezidentských volbách v roce 2012 se v prosinci 2012 Charlie Crist rozhodl stát členem Demokratické strany. Tento krok byl z velké části vnímán jako politický oportunismus, a to jak voliči, tak spolustraníky.

První kandidatura, do které se Crist ve svém životě pustil, tehdy za Republikánskou stranu, byly volby do floridského Senátu v roce 1986, které prohrál. Druhé volby, kterých se zúčastnil, pak byly znovu volby do floridského Senátu v roce 1992. Strategie, kterou pro tyto volby zvolil, by se dala shrnout do 4 hesel: vzdělání, ochrana přírody, ekonomika a etika. Tyto volby suverénně vyhrál. V roce 1994 vydala FBI zprávu o tom, že má Florida nejvyšší míru kriminality z celých Spojených států amerických, a tak Crist přidal ještě jedno heslo – kriminalita. Začal bojovat za delší tresty v přísnějších vězeních a zároveň ze sebe udělal hlavní tvář kampaně za boj proti gangům. V roce 1998 se rozhodl kandidovat do Senátu Spojených států amerických, proti demokratovi Bobu Grahamovi, avšak s méně než 40 % hlasů prohrál. Následně se stal zmocněncem pro vzdělání, poté státním návladním.

Během celého svého působení prokázal, že má kromě politiky ještě další talent, a sice fundraising. Průběh všech jeho kampaní byl podobný –nastřádal od sponzorů velké finanční sumy a

v posledních pár týdnech před volbami je utratil na negativních reklamách o svém soupeři. Dvakrát za sebou pokořil rekord ve sběru peněz na kampaně.

V roce 2006 pak s přehledem vyhrál volby o post guvernéra státu Florida. (Who is Charlie Crist? The answer is complicated, 2014)

5.2. Rick Scott

Rick Scott vstoupil do těchto voleb jako tehdejší guvernér státu Florida. Tuto pozici zastával jako následovník Charlieho Crista od roku 2011. Scott původně sloužil jako radarový důstojník v americkém námořnictvu a během této doby se mu podařilo vystudovat právnickou fakultu na Southern Methodist University. Po škole působil v Dallasu v jedné z největších tamních právnických firem, kde zastupoval primárně firmy působící v oblasti zdravotnictví, petrochemie a komunikačního průmyslu. Zároveň v roce 1987 založil Columbia Hospital Corporation, která se v průběhu let stala jednou z největších firem ve zdravotnictví. Měla pod sebou kolem 340 nemocnic a nespočet dalších zdravotnických center po celých Spojených státech. (Meet Governor Scott, 2017)

I proto, že má Scott zázemí ve sféře byznysu, se o něm často říká, že je přesně tím politikem, jakého všichni tvrdí, že chtějí. Velká část jeho rozhodnutí je například založena na návratnosti investic.

Vzhledem ke své spojitosti s hnutím Tea Party začal Scott během svého prvního období jako guvernér uplatňovat radikálnější ekonomická opatření jako například odepření federální půjčky ve výši 1 bilionu dolarů, která měla původně sloužit jako pomoc při konstrukci vysokorychlostní železnice mezi Orlandem a Tampou. Projekt železnice byl mezi občany velice populární a tímto krokem si Scott vysloužil velkou kritiku i ze strany svých podporovatelů. Zároveň se však společně s tím, jak se v roce 2014 blížily volby, začal odklánět od svých pravicových názorů a začal například podporovat Affordable Care Act, který znamenal federální příspěvek do sektoru zdravotních služeb. (On the issues, Scott and Crist offer major differences, 2014)

Během Scottova prvního období v pozici guvernéra však došlo kromě nepopulárních politických kroků také k několika osobním sporům, které vzešly z jeho administrativy: například rezignace jeho zástupkyně Jennifer Carroll v březnu 2013. Ta byla jednou z největších postav, které odešly za působení Ricka Scotta jako guvernéra, a to zejména kvůli některým jeho krokům ve funkci.

5.3. Oznámení kandidatury

V případě kandidátů na post guvernéra v roce 2014 došlo u obou kandidátů postoupivších do všeobecných voleb k oznámení kandidatury až po podání nezbytných dokumentů na Department of Elections státu Florida. Demokratický kandidát Charlie Crist tyto dokumenty podal dne 1. listopadu 2013 (Crist announces candidacy, c2017) – prvním odevzdaným dokumentem je pak podle veřejných záznamů „Oznámení o jmenování pokladníka kampaně“ a „Oznámení deponitáře financí kampaně“, dalšími odevzdanými dokumenty pak „Oznámení o žádosti“ a „Potvrzovací dopis“ a následně je povinností kandidáta odevzdat do 10 dnů od „Oznámení o jmenování pokladníka“ tzv. „Prohlášení kandidáta“, ve kterém kandidát potvrzuje, že jsou mu známy požadavky na kandidáta vyplývající z kapitoly 106 Floridských zákonů. (Candidate Tracking System, ©2017)

K oficiálnímu oznámení kandidatury došlo 4. listopadu ve městě St. Petersburg na Floridě. V Cristově projevu mimo jiné zaznělo, že chce být zástupcem střední třídy a malých podnikatelů a dle jeho slov je Florida pod vedením Ricka Scotta podporovatelem zejména velkých podniků, velkých finančních přispěvatelů a velkých lobbistů. Na začátku oznámení kandidatury došlo rovnou k podpoře od některých velkých jmen Demokratické strany, např. členky americké Sněmovny reprezentantů z Tamy, bývalého státního návladního nebo tehdejšího kandidáta na post starosty města St. Petersburg. Zároveň se Crist během svého projevu pro případ výhry zavázal k následujícím krokům: obnovení finančních závazků vůči vzdělávacímu programu K-12, které zrušil guvernér Scott krátce po svém zvolení, obnovení snahy o vytvoření vysokorychlostní železnice na Floridě, zavedení programu finanční pomoci pro studenty zdravotnických, vědních, matematických a technologických oborů, pokud po ukončení studia zůstanou pracovat na Floridě, nebo snahu o usnadnění používání zdrojů solární energie pro vlastníky domů. Celkově tyto kroky vystihuje Cristovo prohlášení o tom, že chce „utrácet peníze tak, aby došlo k růstu ekonomiky od střední třídy“.¹² (Crist announces candidacy, 2017)

Rick Scott pak první náznaky o tom, že bude kandidovat, zveřejnil už 4. října 2011, tedy pouze devět měsíců po začátku svého prvního období, a to skrze politickou organizaci „Let's Get to Work“, která zůstala aktivní i po jeho zvolení. Tato organizace fungovala už během Scottovy první kandidatury, kdy skrze ni docházelo ke sběru finančních prostředků. Oficiálního potvrzení se pak všem dostalo, když prohlásil:

---

¹² „spend money to grow the economy from the middle class out“

„Tuto práci mám rád, užívám si, že jsem guvernér. Mám rád lidi. Snažím se, aby životní náklady ve státě byly co nejnižší a aby lidem bylo dostupné vzdělání a dostali práci. Takže mám v plánu usilovat znovu o post guvernéra.“

(Gov. Scott, 2006 - 2017)

K odevzdání dokumentů nutných k přihlášení kandidáta pak došlo 10. prosince 2013. (Scott opens campaign account, 2013)

Nan Rich, asi největší konkurence dvou výše zmíněných kandidátů a kandidátka Demokratické strany, pak odevzdala potřebné dokumenty již 23. dubna 2012. (Candidate Tracking System, 2017)

5.4. Volební kampaň

Obecně by se dala kampaň jednotlivých kandidátů popsat jako veskrze negativní. Již od počátku docházelo ke sponzorování negativních kampaní. Většinou byla kampaň vedena skrze televizní reklamy a v létě 2014 nebylo možné na Floridě sledovat televizní program, aniž by co chvíli nebyla vysílána reklama spojená s touto volbou. Spoty zaměřené proti Charlie Cristovi, sponzorované fondem Let's Get to Work, byly zakončovány sloganem „Charlie Crist, slick politician, lousy governor” (v překladu „Charlie Crist, mazaný politik, mizerný guvernér”. Reklamy proti Ricku Scottovi pak končily heslem „Rick Scott, too shady for the Sunshine state”, tedy „Rick Scott, příliš stinný pro Sluneční stát”, přičemž Sunshine State je běžně používaná přezdívka státu Florida, narážka na floridské slunné klima, a výraz „shady“ doslova znamená „stinný“, ale přeneseně se používá ve významu „podezřelý“ či „s pochybnými konexemi“ apod.

Už během primárních voleb byla největší pozornost ze všech kandidátů zaměřena zejména na Ricka Scotta a Charlieho Crista, kteří oba díky své kontroverzní minulosti přilákali velkou pozornost médií. Zároveň měli ze všech kandidátů nejvyšší investice do mediálních kampaní. I díky svému předchozímu působení na pozici guvernéra Floridy byli nejvíce favorizovanými kandidáty.

Nosnými tématy této volby byly především ekonomika, vzdělávání a zdravotnictví. Zejména díky předchozímu působení hlavních dvou kandidátů na postu guvernéra, byl z výše zmíněných témat kladen největší důraz na ekonomiku. Oba kandidáti se navzájem obviňovali z toho, že mohou za současnou špatnou ekonomickou situaci státu. Cristův plán na nastartování floridské ekonomiky úzce souvisí s investicemi do vzdělávání – plánuje prosadit systém, díky kterému se sníží školné v oborech týkajících se vědy, výzkumu, technologií a matematiky a zároveň dojde k vytvoření

ekonomických pobídek pro floridské firmy. Zaměřil se také na tzv. Space Coast¹³ na východě Floridy, které díky snížení výše financí alokovaných na vesmírný výzkum ztratilo potenciál zaměstnávat velké množství svých obyvatel. Jako jednu z nejdůležitějších věcí pak ve svém programu zdůrazňuje nutnost obnovy plánu na výstavbu rychlostní železnice mezi Orlandem a Tampou. Scott na druhou stranu plánuje škrtů ve výši 1 miliardy dolarů na daních, avšak odmítá prozradit detaily. V souvislosti s dopravou se zavazuje projevit větší zájem o vybudování vlakové tratě propojující Orlando a Miami.

Dalším důležitým tématem je již zmíněné vzdělávání. Scottův plán je rozšířit program tzv. školních voucherů, díky kterým si rodiče mohou za pomoci státu dovolit částečně hradit školné svých dětí v nižších úrovních vzdělávání. Christ naopak vouchery nepodporuje, avšak stanovil si za cíl zlepšit postavení Floridy v celostátních žebříčcích hodnocení studentů, zejména v matematice, vědě a čtení.

Žhavým tématem pak byly i potraty, jelikož Crist se během své kariéry v Republikánské i Demokratické straně již na toto téma vyjadřoval, a to vždy v souladu s momentálním stranickým stanoviskem. Crist tedy v tomto případě zastával názor, že pokud bude zvolen, bude proti veškerým protipotratovým zákonům. Scott jakožto příkladný republikán pak zastává názor, že je potřeba regulovat potraty a sám se v minulosti zasadil o větší přísun peněz do organizací, které zastávají tzv. pro-life¹⁴ přístup. Podobný scénář se odehrával u otázky sňatku osob stejného pohlaví, kdy Scott je zcela proti, Crist pro (navzdory rozdílným názorům v minulosti).

V příložené tabulce jsou uvedeny zisky jednotlivých kandidátů postoupivších do všeobecných voleb od roku 1990. Tato tabulka nám tak ilustruje vývoj účasti v primárních volbách u jejich vítězů. V případě Charlieho Crista je zde uvedena politická příslušnost k Demokratické i Republikánské straně vzhledem k jeho stranické migraci. Ve svých prvních volbách na pozici guvernéra totiž kandidoval ještě jako republikán, ve svých druhých pak již jako demokrat.

V případě Charlieho Crista bylo v průběhu kampaně v roce 2014 vybráno 11 424 096,23 dolarů a jeho výdaje byly ve výši 11 470 779,96 dolarů. (2014 General Election, 2017) U kandidáta Republikánské strany Ricka Scotta jde o částku 10 447 966,17, stejná částka pak byla vykázána ve výdajích. (2014 General Election, 2017) Při prvním pohledu na příjmy jednotlivých kandidátů je zřejmé, že rozdíl v typu přispěvatelů je obrovský. V případě Ricka Scotta docházelo k příspěvkům

---

¹³ „Vesmírné pobřeží“, okolí Kennedyho vesmírného centra a stanice Cape Canaveral Air Force Station

¹⁴ Preference života dítěte v případech, kdy by se dalo rozhodovat o potratu

zejména od právnických osob, a to jak firem, tak fondů nebo holdingů, ve velkém počtu případů konkrétně od firem působících ve zdravotnictví.

Tabulka č.1: Výsledné zisky kandidátů na guvernéra postoupivších do všeobecných voleb v primárních volbách:

	1990	1994	1998	2002	2006	2010	2014
Bob Martinez (R)	460 718 (69,0 %)						
Lawton Chiles (D)	746 325 (69,5 %)	603 657 (72,2 %)					
Jeb Bush (R)		411 680 (45,7 %)	bez protikandidát a	bez protikandidát a			
Buddy MacKay (D)			bez protikandidát a				
Bill McBride (D)				602 352 (44,4 %)			
Charlie Crist (R/D)					630 816 (64 %)		623 001 (74,4 %)
Jim Davis (D)					405 879 (47,3 %)		
Rick Scott (R)						599 909 (46,3 %)	831 887 (87,6 %)
Alex Sink (D)						669 630 (76,9 %)	

(Guide to U.S. elections, 2010; August 26, 2014 Primary Election, 2017)

5.5. Průběh voleb

O kandidaturu na pozici guvernéra se v roce 2014 pokoušelo 46 kandidátů. Devět z demokratické strany, 8 z Republikánské strany, 13 jako tzv. „write-in candidates“, 12 bez stranické příslušnosti, 1 za American Freedom Party, 2 za Libertarian Party of Florida a 1 jako Independent. (Candidate Listing for 2014 General Election, 2017)

Z těchto 46 kandidátů se však pouze dva z Demokratické strany utkali v primárních volbách, a to konkrétně Charlie Crist a Nan Rich. Wyllie Adrian byl nakonec jediným kandidátem

Libertariánské strany a na straně Republikánské strany se rozhodovalo v primárkách mezi Yinka Abosedé Adeshina, Elizabeth Cuevas-Neunder a Rickem Scottem.

Primární volby se v roce 2014 konaly 26. srpna a měly jednu z nejmenších volebních účastí za posledních 16 let. Z 11,8 milionů registrovaných voličů se primárních voleb zúčastnilo pouze 17,6 % voličů. Menší účast byla naposledy v roce 1998. Jako jeden z důvodů malé účasti v primárních volbách je uváděn i fakt, že v rámci státních voleb do Sněmovny reprezentantů a Senátu nebylo mnoho zajímavých kandidátů, kteří by přilákali voliče do volebních místností. Okresem s největší účastí byla Liberty County, která je zároveň nejmenším floridským volebním okresem a která měla účast ve výši 50 %. Naopak nejmenší volební účast byla v Broward County, a to 10,77 %, v Palm Beach County 12 % a v Miami-Dade (největší floridský okres) s pouhými 14,4 %. Celkově se v těchto třech okresech vyskytuje 1,1 milionu voličů Demokratické strany, což je celkem 32 % všech voličů Demokratické strany.

Co je však důležité zmínit je fakt, že z celkového počtu 11,8 milionů voličů je 2,7 milionů voličů (zhruba 23% všech voličů) bez stranické příslušnosti. Vzhledem k typu primárek ve státě Florida má těchto 2,7 milionů voličů malou motivaci účastnit se srpnových voleb, jelikož své hlasy mohou odevzdat maximálně pro kandidáty ve volbách na úrovni samosprávných celků, lokálních soudnictví. V listopadových volbách byli tito voliči více motivováni přijít zejména díky hlasování o ústavním dodatku týkající se používání zdravotnické marihuany na Floridě. Zároveň se možnost výběru mezi kandidáty rozšíří o mj. kandidáta Libertariánské strany.

V primárních volbách tak za Republikánskou stranu vyhrál Rick Scott s 87,6 % (celkem 831 887 hlasů) nad Elizabeth Cuevas-Neunder s 10,6 % (100 496 hlasy) a Yinkou Adeshina s 1,8 %, celkovými 16 761 hlasy. Na straně demokratických kandidátů skončil souboj s 623 001 hlasy (74,4 %) pro Charlieho Crista a počtem 214 795 hlasů (25,6 %) pro Nan Rich. Celkově se voleb zúčastnilo 2 079 354 lidí, tedy 17,6 % voličů. (August 26, 2014, c2017)

6. Všeobecné volby

Všeobecné volby byly mnohem zajímavějším bojem než primární volby. Všeobecné volby se konaly 4. listopadu 2014. V těchto volbách proti sobě stanuli výherci primárních voleb Rick Scott a Charlie Crist jako kandidáti dvou hlavních politických stran. I přesto, že v této práci opomineme podrobnější rozbor dalších kandidátů na post guvernéra, pro upřesnění kontextu je vhodné je alespoň zmínit. Ve všeobecných volbách o post guvernéra bojovali také Glenn Burkett,

který je bez politické příslušnosti, stejně jako Farid Khavari. Dalším kandidátem byl Adrian Wyllie, který ze všech kandidátů mimo hlavní dvojici získal nejvíce hlasů a byl kandidátem Libertariánské strany. Ostatní byli tzv. write-in kandidáti, což znamená, že byli v den voleb dopsáni na hlasovací lístek, čímž byli zařazeni do volby o post guvernéra. Těmito kandidáty byli Piotr Blass, Timothy Michael Devine, Emelia Sandra Harris, Monroe Lee a Charles Frederick Tolbert. Write-in kandidáti však celkově získali pouze 62 258 hlasů. Nejméně hlasů z nich získal Monroe Lee s celkovými čtyřmi odevzdanými hlasy.

Postup těchto dvou kandidátů do všeobecných voleb byl očekávaným vývojem ze strany mnoha politických komentátorů a politologů – z důvodu jejich obrovské veřejné známosti i díky množství finančních prostředků, které do jejich kandidatury šly.

Jeden z hlavních důvodů, proč si volby guvernéra Floridy z roku 2014 zaslouží pozornost, je fakt, že kandidáti na guvernéra a jejich podporovatelé utratili nejvíce peněz v celém volebním roce 2014 ve Spojených státech amerických. Celkové částky, které byly utraceny ve prospěch jednotlivých kandidátů, se vyšplhaly v případě Ricka Scotta až na částku 73 milionů dolarů a v případě jeho oponenta Charlieho Crista na 38 milionů dolarů. Poměr typů reklam v médiích byl během těchto voleb následující: 70 % negativní, 19 % smíšená, 11 % pozitivní.

Podle Wesleyan Media Project, bylo na Floridě v období od 26. září 2014 do 9. října 2014 v televizích odvysíláno rekordních 21 796 reklam týkajících se jednoho z kandidátů. Z tohoto počtu jich pak bylo 8 076 ve prospěch Demokratické strany a 13 720 ve prospěch Republikánské strany. Částky za tuto reklamu se kombinovaně vyšplhaly na 12,1 milionu dolarů. S průměrnou délkou jedné reklamy 30 s šlo o necelých 8 dní vysílacího času věnovaného reklamám spojeným s touto volbou. Zároveň podle studie Wesleyan Media Project byla v roce 2014 tato kampaň druhou nejnegativnější napříč celými Spojenými státy americkými, se 79,2 procenty negativních reklam. První byla procentuálně na 79,5 % negativity a jednalo se o kampaň v Connecticutu. (Political Party Advertising in Florida's 2014 Gubernatorial Campaign: Candidate Affect and Voter Enthusiasm, 2015)

Tyto reklamy se zaměřovaly na to, že Rick Scott se údajně jakožto šéf Columbia Hospital Corporation zaměřoval více na zisky svých firem než na samotné pacienty, oblíbenou frází bylo také to, že se Rick Scott odkázal 75krát na 5. dodatek Americké ústavy, který ochraňuje jednotlivce, aby nemuseli sami proti sobě vypovídat v případě kriminálního vyšetřování. („Price“, 2014) Častým tématem kampaní namířených proti Scottovi je snižování daní pro velké korporace, zvyšování daní z nemovitosti a nebo také škrty ve financování školství.

Scott se proti Cristovi vymezoval skrze reklamy podporované zejména prostřednictvím fondu Let's Get to Work a útočil zejména na jeho minulost týkající se změn stranické příslušnosti podle situace. Scottova kampaň výrazně stavěla na faktu, že Crist v mnohých otázkách souhlasí s Barackem Obamou.

Scottova kampaň také významně cílila na španělsky mluvící voliče, a to nejen překladem kampaňových materiálů do španělštiny, ale také volbou zástupce guvernéra, kterého s postupem do všeobecných voleb musí oznámit podle floridských zákonů každý z kandidátů na guvernéra.

Velkou otázkou celých voleb bylo vzdělání, které rezonovalo i v televizních kampaních. Za špatný stav současného floridského vzdělání se navzájem obviňovali oba kandidáti. Dle Scotta došlo za vlády Crista každý rok ke zvýšení školného až o 15 %, které Scott následně zrušil.

Ve všeobecných volbách na post guvernéra Floridy se nakonec rozdělovaly hlasy v následujícím poměru. Guvernér Rick Scott získal s celkovým počtem 2 865 343 hlasů 48,1 % všech odevzdaných hlasů a zvítězil tak nad Charliem Cristem, který získal 2 801 198 hlasů, které v procentuálním poměru znamenají 47,1 % všech odevzdaných hlasů. Tuto volbu rozhodlo tedy pouhých 64 145 hlasů. Od roku 1990 je to tak třetí nejmenší rozdíl, kterým byly rozhodnuty volby o post guvernéra státu Florida. Tím zatím nejnižším rozdílem bylo 61 550 hlasů v roce 2010 mezi Rickem Scottem a Alex Sink. Kandidáti Nezávislých nebo tzv. write-in kandidáti posbírali dohromady v těchto všeobecných volbách celkem 285 316 hlasů, což tvoří celkově 5 % všech odevzdaných hlasů.

Tabulka č.2: Finální distribuce hlasů ve všeobecných volbách na post guvernéra Floridy 2014:

	Rick Scott (REP)	Charlie Crist (REP)	Adrian Wyllie (LPF)	Farid Khavari (NPA)	Glenn Burkett (NPA)	Piotr Biass (WRI)	Timothy M. Devine (WRI)	Emelia S. Harris (WRI)	Monroe Lee (WRI)	Charles F. Tolbert (WRI)
Celkem	2 865 343	2 801 198	223 256	20 186	41 341	15	6	21	4	91
% hlasů	48,1	47,1	3,8	0,3	0,7	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0

(November 11, 2014, 2017)

Co můžeme vypočítat z následující tabulky ilustrující vývoj počtu hlasů v průběhu let je trend ve zvyšujícím se počtu voličů účastnících se všeobecných voleb o post guvernéra. Zároveň je

možné prohlásit, že negativně vedená kampaň mezi Scottem a Cristem voliče od účasti u voleb neodradila.

Tabulka č. 3: Zisky kandidátů na post guvernéra Floridy ve všeobecných volbách od r. 1990:

	1990	1994	1998	2002	2006	2010	2014
Lawton Chiles (D)	1 995 206 (56,5 %)	2 135 008 (50,8 %)	-	-	-	-	-
Bob Martinez (R)	1 535 068 (43,5 %)	-	-	-	-	-	-
Jeb Bush (R)	-	2 071 068 (49,2 %)	2 191 105 (55,3 %)	2 856 845 (56 %)	-	-	-
Buddy MacKay (D)	-	-	1 773 054 (44,7 %)	-	-	-	-
Bill McBride (D)	-	-	-	2 201 427 (43,2 %)	-	-	-
Charlie Crist (R/D)	-	-	-	-	2 519 845 (52,2 %)	-	2 801 198 (47,1 %)
Jim Davis (D)	-	-	-	-	2 178 289 (45,1 %)	-	-
Rick Scott (R)	-	-	-	-	-	2 619 335 (48,9 %)	2 865 343 (48,1 %)
Alex Sink (D)	-	-	-	-	-	2 557 785 (47,7 %)	
Celkem	3 530 274	4 206 076	3 964 159	5 058 272	4 698 134	5 177 120	5 666 541

(Guide to U.S. elections, 2010; November 11, 2014, 2017)

6.1. Průzkumy veřejného mínění

Pro tuto sekci práce využijí grafy a průzkumy veřejného mínění, které byly postupně uveřejňovány zhruba od 1. ledna roku 2014. V těchto průzkumech respondenti vždy odpovídali na otázku „Kdybyste měli dnes zvolit jednoho z podzimních kandidátů na post guvernéra, který by to byl?“. V období před primárními volbami odpovídali na dotaz ve větší míře respondenti, kteří byli již registrováni k příslušnosti k nějaké politické straně. Po primárních volbách již pak odpovídali respondenti s různými politickými příslušnostmi i bez nich.

Podle průměru, který zpracoval Real Clear Politics ve své analýze volebních výsledků voleb guvernéra Floridy 2014 měl stabilněji Charlie Crist náskok nad Rick Scottem, avšak jeho náskok se postupně zmenšoval s blížícím se termínem voleb. V den primárních voleb vedl těsným náskokem

Charlie Crist s 43,5 % oproti Ricku Scottovi s 42,5 %. O čtrnáct dní později, 10. září, již došlo k dramatictějšímu propadu, a to na 43,3 % pro Crista a 41,8 % pro Scotta. O dalších 14 dní později již se kandidáti vyrovnali na 42,6 % a 9. října již zase vedl Crist o necelé 1,5 %. Tento vývoj se už v podstatě držel až do všeobecných voleb.

Zajímavější je rozpad jednotlivých průzkumů veřejného mínění od primárních voleb k těm všeobecným. V tomto období bylo zveřejněno 25 průzkumů veřejného mínění, některé dokonce ve stejných týdnech, jako například v týdnu od 9. do 13. října 2014 nebo týden před všeobecnými volbami. Jedenáct z těchto průzkumů přiřazovalo vítězství Charliemu Cristovi, 9 jich ho přisuzovalo Ricku Scottovi a ze 6 z nich vyšli kandidáti nastejno. Posledním vítězstvím Ricka Scotta v předvolebních průzkumech byl týden od 16. října do 23. října, ze kterého vyšel s rozdílem jednoho procentního bodu v plusu. Od té doby už průzkumy patřily Charliemu Cristovi. Ten poslední, ve dnech 1.–2. listopadu, mu přisuzoval vítězství o 0,6 procentních bodů. Finální výsledky však hovořily jinak. Rick Scott vyhrál o 1,1 %. (Florida Governor – Scott vs. Crist, 2017)

6.2. Veřejné debaty

Během celkem tří veřejných debat mezi kandidáty došlo k několika zajímavým situacím, které dokreslovaly celou atmosféru, ve které se kampaň nesla. Například v druhé debatě, která byla vedena 15. října roku 2014, došlo k odložení zahájení debaty, jelikož guvernér Scott odmítl v debatě vystoupit. (Rick Scott vs Charlie Crist Florida Gubernatorial Debate, 2014) Důvodem, proč se Rick Scott rozhodl nevystoupit během prvních 5 minut debaty, bylo to, že Charlie Crist měl pod řečnickým stolem umístěný větrák, což kampaň Ricka Scotta vyhodnotila jako porušování pravidel debaty. Následně začala reálná debata mezi oběma kandidáty.

Poslední debata se udála 21. října 2014 pod hlavičkou CNN v Jacksonville. Během této debaty došlo ke zmínění spousty důležitých témat. Jednou z prvních otázek, která byla položena přímo Charliemu Cristovi, se týkala toho, proč by mu měli lidé věřit, když má za sebou historii změny stran a názorů na důležitá témata, jako je vzdělání nebo zdravotnictví. Jeho odpovědí bylo, že na základě posunu Republikánské strany směrem k Tea Party došlo k jeho odcizení od jejich názorů. Během prvních minut průběhu debaty se kandidáti dostali do fáze osobních útoků, které začaly na základě této otázky. V tomto duchu se nesla celá poslední debata, ať už se otázky týkaly ekonomiky, obhajoby obvinění, které proti sobě navzájem kandidáti vznesli, zdravotnictví, atd. Scott byl obviněn, že během kampaně létá ve svém osobním letadle a že se nedokáže vcítit do kůže

nejchudších obyvatel Floridy. Crist byl obviněn, že málem zbankrotoval celý stát. Tato obvinění se vracela v různých podobách během celé debaty a dobře ilustrují průběh volební kampaně, která se vedla od začátku roku a celá byla v negativním duchu. (2014 Florida Governor's Debate (FULL VIDEO) 10/21/2014, 2014)

6.3. Rozbor výsledků

Vezmeme-li v potaaz počet registrovaných voličů jednotlivých stran v období od roku 1990 do roku 2014 vidíme zde signifikantní nárůst v počtu registrovaných voličů. Od roku 1990 se celkový počet navýšil o 98% s tím, že větší nárůst byl u Republikánské strany a to o 72% voličů (oproti 46% u Demokratické strany).

Tabulka č. 4: Počet registrovaných voličů jednotlivých stran na Floridě

	1990	1994	1998	2002	2006	2010	2014
Republikáni	2 448 488	2 747 074	3 327 207	3 610 992	3 920 201	4 042 393	4 193 586
Demokrati	3 149 747	3 245 518	3 731 367	3 956 694	4 196 608	4 611 335	4 627 737
Ostatní	432 926	567006	1 268 133	1 756 873	2 268 797	2 562 010	3 175 916
Celkem	6 031 161	6 559 598	8 326 707	9 324 559	10 385 606	11 215 738	11 986 428

(Data & Statistics: By Party Affiliation, 2017)

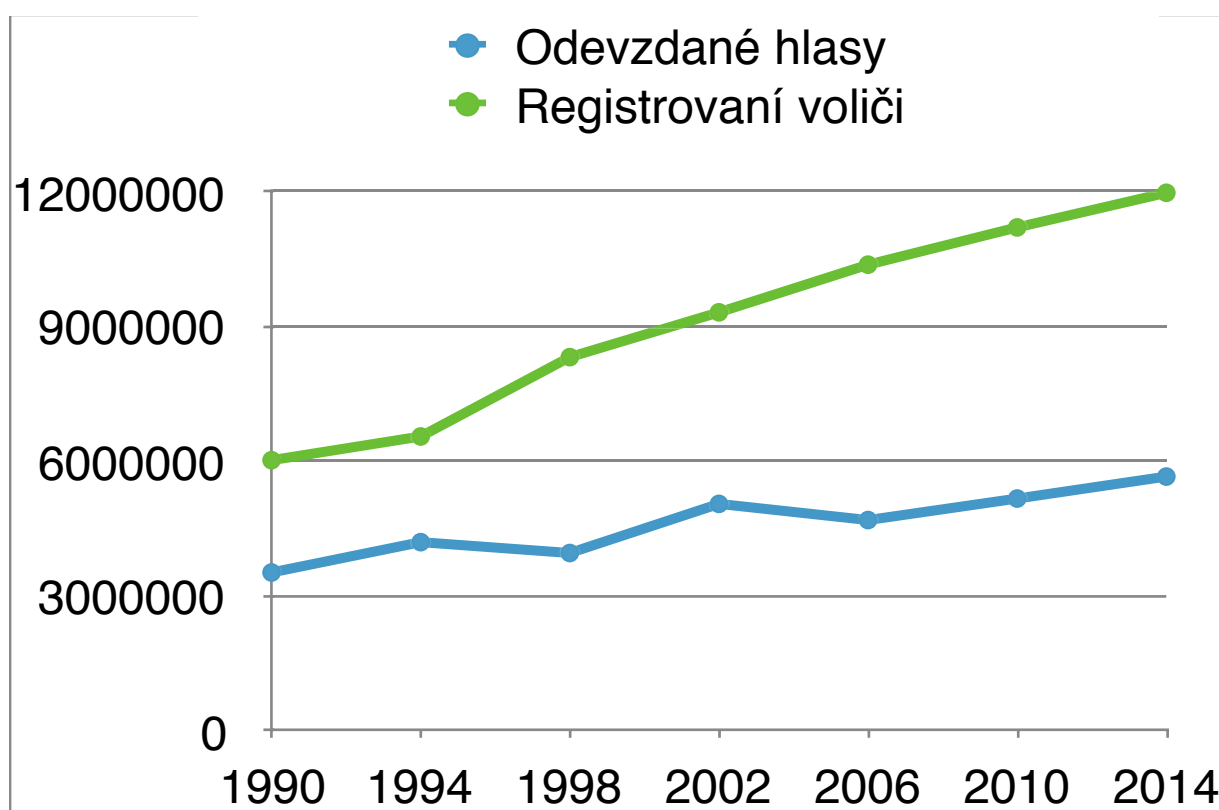
Porovnáme-li nárůst registrovaných voličů vůči odevzdaným hlasům ve všeobecných volnách na guvernéra, vidíme, že počet obyvatel způsobilých volit nemá na volební účast nijak zásadní vliv. A to i přes to, že procentualně je nárůst odevzdaných hlasů od roku 1990 o 60% větší, v absolutních číslech zjistíme, že nyní volí zhruba 47% registrovaných voličů oproti 58% v roce 1990.

Na základě volební účasti samotné můžeme prohlásit, že negativní kampaň vedená oběma kandidáty na guvernéra Floridy v roce 2014 neměla vliv na voličskou účast. V absolutních číslech, která nám demonstrují počet odevzdaných hlasů pro kandidáty na post guvernéra v letech 1990–2014 (viz tabulka č. 3), vidíme, že v průběhu let se počty odevzdaných hlasů pro kandidáty ve všeobecných volbách zvyšují. V roce 2014 došlo k nárůstu na 5 666 541 hlasů odevzdaných ve

prospěch dvou hlavních kandidátů. To je nárůst o 489 421 hlasů oproti volbě v roce 2010 a 968 407 hlasů oproti volbám z roku 2006.

Podíváme-li se na počet registrovaných voličů jednotlivých stran v období od roku 1990 do roku 2014 vidíme zde signifikantní nárůst v počtu registrovaných. Od roku 1990 se celkový počet navýšil o 98% s tím, že větší nárůst byl u Republikánské strany a to o 72% voličů (oproti 46% u Demokratické strany). Porovnáme-li nárůst registrovaných voličů vůči odevzdaným hlasům ve všeobecných volbách na guvernéra, vidíme, že počet obyvatel způsobilých volit nemá na volební účast nijak zásadní vliv.

Graf č. 1: Poměr odevzdaných hlasů ve volbách guvernéra vs. počet registrovaných voličů

(vlastní pracování)

V článku Davida L. Painterera a Toma Vizcarronda nazvaném „Political Party Advertising in Florida 2014 Gubernatorial Campaign: Candidate Affect and Voter Enthusiasm“, jehož autoři prováděli studii vlivu negativní kampaně na vzorku 674 voličů, je dokázáno, že negativní kampaně mají na voliče mnohem větší vliv než kampaně informativní nebo pozitivní. Zajímavostí je, že podle zkoumání autorů studie měly negativní reklamy mnohem větší negativní dopad na vnímání

Charlieho Crista, a u Ricka Scotta měly právě opačný efekt. U voličů, kteří hodnotili účinek negativních kampaní na své vnímání kandidáta Ricka Scotta, většinou nedošlo ke změně vnímání jeho osoby. Podíváme-li se na jejich výsledky u zástupců jednotlivých stran, vidíme, že pozitivní reklama měla mezi oběma kandidáty největší zásah u vnímání Ricka Scotta ze strany jak republikánů, tak demokratů. Charlie Cristovi se toto podařilo pouze u Nezávislých.

Tabulka č. 5: Změny v dojmu z kandidátů a voličského entuziasmu na základě politické příslušnosti účastníků studie

	Republikáni	Demokraté	Nezávislí	Celkový rozdíl
Crist	-1,12	-2,22	-3,05	-2,51
Scott	3,00	-0,71	-0,45	1,38
Entuziasmus	9,93	9,07	6,90	8,71

(Political Party Advertising, 2015)

Podle tabulky č. 5 převzaté z článku Painterera a Vizcarronda vidíme, že u vnímání Charlieho Crista došlo k největšímu (negativnímu) posunu ve vnímání u Nezávislých, a to o 3,05 bodů. Celkový rozdíl pak u Crista činil mínus 2,51 bodů oproti počátečnímu stavu. Zároveň můžeme říct, že Scott i přes veškerá obvinění ze strany demokratů nedoplatil na negativní kampaň tak jako Crist.

7. Závěr

Toto zkoumání ukazuje, že na začátku výzkumu stanovená teze, že negativní kampaně do značné míry ovlivnily volební účast voličů ve volbách na post guvernéra státu Florida v roce 2014, je mylná. Vzhledem k absolutním číslům o počtu odevzdaných hlasů jednotlivým kandidátům můžeme prohlásit, že i přes obecně zvyšující se tendence větší redistribuce hlasů účastníků voleb mezi hlavní dva kandidáty nedošlo k úbytku voličů. Nedá se tedy jednoznačně tvrdit, že by negativně vedená kampaň v tomto konkrétním případě měla velký vliv na volební účast. Potvrzuje se zde však trend zvyšování účasti ve všeobecných volbách. Podle politické teorie se však s vyšší incidencí pro veřejnost „zajímavých“ kampaní zvyšuje účast ve volbách. To by mohl být právě případ těchto voleb, které vlastně ve své nepozměněné podobě trvaly od ledna roku 2014 až do listopadu 2014. Jednalo se tedy o jedenáctiměsíční kampaň, která ve svém vrcholu zaznamenala výskyt 22 000 reklam, ať už negativních či pozitivních, během dvou týdnů v posledním měsíci před volbou.

Co však negativní kampaň ovlivnila do značné míry, bylo vnímání jednotlivých kandidátů ze strany voličů. Nejvíce na ni doplatil Charlie Crist, jehož preference na základě negativní reklamy měly klesající charakter. U Ricka Scotta negativní reklama paradoxně utvrdila republikánské voliče, aby jej volili. Toto zjištění je velice zajímavé a hlubší analýza faktorů, které tento fenomén zapříčinily, by mohlo být nosným tématem pro další výzkum. Co hrálo roli v tom, že na jednoho z kandidátů působily negativní kampaně pozitivně a na druhého z nich negativně, co se týče voličských preferencí?

Přestože ke konci volební kampaně končila veškerá konfrontace mezi Rickem Scottem a Charlie Cristem spíše osobními útoky než reálnými politickými debatami, voliči se nenechali odradit od účasti na volbách.

Další guvernérské volby ve státě Florida se budou konat v tomto roce, tedy v roce 2018. Rick Scott už z důvodů legislativních omezení kandidovat nemůže, avšak Charlie Crist by kandidovat mohl. V současné době však zastává pozici ve Sněmovně reprezentantů Spojených států amerických. V současné době potvrzenými jmény kandidátů na pozici guvernéra Floridy jsou za Republikánskou stranu Adam Putnam, současný Zmocněnec pro zemědělství a člen vládního kabinetu. Putnam poprvé kandidoval ve svých 21 letech, a to do floridské Sněmovny reprezentantů, později se stal členem i Sněmovny reprezentantů Spojených států amerických. Dalším zajímavým kandidátem Republikánské strany je Ron DeSantis, člen Sněmovny reprezentantů Spojených států amerických. Také se spekuluje o tom, že by na post guvernéra mohl kandidovat předseda floridské

Sněmovny reprezentantů, Richard Corcoran. Za Demokratickou stranu již oznámili kandidaturu bývalá členka Sněmovny reprezentantů Spojených států amerických Gwen Graham, starosta Tallahassee Andrew Gillum, orlandský podnikatel Chris King, bývalý starosta Miami Philip Levine či Josue Larose.

Závěrem je nutno říct, že volby na post guvernéra z roku 2014 skutečně rezonovaly celou Floridou. Bylo prakticky nemožné ujet pár kilometrů městem a nezahlédnout přitom reklamu podporující jednoho z kandidátů nebo si pustit televizi a vyhnout se reklamám. Voliči byli ke konci kampaně reklamami pravděpodobně znechuceni, avšak evidentně je to neodradilo od účasti na volbách.

Vzmemme-li v potaz obecnou neoblíbenost kandidátů, předvolební průzkumy, které po většinu času mezi primárními volbami a všeobecnými volbami favorizovaly Charlieho Crista vždy o několik procentních bodů, nedávaly guvernérovi Scottovi velkou šanci. Zároveň v jeho neprospěch hrál fakt, že počet registrovaných voličů na Floridě je 11,8 milionu a 39 % z nich je registrováno jako podporovatelé Demokratické strany. Velkou roli zde tak pravděpodobně hráli nezávislí voliči, kteří tvoří zhruba 23 % obyvatelstva a přiklání se na stranu kandidátů velkých stran na základě jednotlivých voleb a kampaní. Můžeme tak říct, že výhra republikánského kandidáta Ricka Scotta byla překvapivým závěrem, jelikož předchozí poznatky z posledních dnů před volbou naznačovaly opačný vývoj.

8. Seznam literatury

8.1 Monografie

BENTON, J. Edwin a Reubin O'DONOVAN ASKEW., 2008. *Government and politics in Florida*. 3rd ed. Gainesville: University Press of Florida. ISBN 0813031702.

CABADA, Ladislav a Michal KUBÁT, 2007. *Úvod do studia politické vědy*. 2007. Plzeň: Vydavatelství a nakladatelství Aleš Čeněk. ISBN 978-807-3800-765.

COLBURN, David R. *From yellow dog Democrats to red state Republicans: Florida and its politics since 1940*. Gainesville: University Press of Florida, 2007. ISBN 0813031559.

Cuban Exiles in Florida: Their Presence and Contributions. Miami: Transaction Publishers, 1991. ISBN 1412844908.

ECKSTEIN, Susan, 2009. *The Personal Is Political: The Cuban Ethnic Electoral Policy Cycle*. *Latin American Politics and Society* [online]. **51**(1), 119-148 [cit. 2017-05-19]. Dostupné z: <https://search.proquest.com/docview/200232492?accountid=15618>

GOODIN, Robert E., 2009. *The Oxford handbook of political science*. New York: Oxford University Press. ISBN 978-019-9562-954.

Guide to U.S. elections, 2010. 6th ed. Washington, D.C: CQ Press. ISBN 1604265361

MAISEL, Louis Sandy a Mark D. BREWER, c2008. *Parties and elections in America: the electoral process* [online]. 5th ed. Lanham, Md.: Rowman & Littlefield [cit. 2017-05-18]. ISBN 9780742547643. Dostupné z: <https://books.google.cz/books?id=mQ1Z0H2zavwC&printsec=frontcover&dq=Parties+and+Elections+in+America:+The+Electoral+Process&hl=cs&sa=X&ved=0ahUKEwiqkJuOkvDTAhUFM5oKHT1bD94Q6AEIJ>

[jAA#v=onpage&q=Parties%20and%20Elections%20in%20America%3A%20The%20Electoral%20Process&f=false](#)

NOVÁK, Miroslav a Lubomír BROKL, 2011. *Úvod do studia politiky*. Praha: Sociologické nakladatelství (SLON). Studijní texty (Sociologické nakladatelství). ISBN 9788074190520.

ROTHE, Eugenio M. a Andrés J. PUMARIEGA, 2008. The New Face of Cubans in the United States: Cultural Process and Generational Change in an Exile Community. *Journal of Immigrant & Refugee Studies* [online]. 6(2), 247-266 [cit. 2017-05-19]. DOI: 10.1080/15362940802198934. ISSN 15562948. Dostupné z: <http://www.tandfonline.com/doi/abs/10.1080/15362940802198934>

8.2. Internetové zdroje

2014 Florida Governor's Debate (FULL VIDEO) 10/21/2014, 2014. *Youtube.com* [online]. [cit. 2017-05-18]. Dostupné z: <https://www.youtube.com/watch?v=YhY1quYK0uY&t=2510s>

2014 General Election: Charlie Crist (DEM), Governor, ©2017. *Florida Department of State: Division of Elections* [online]. Tallahassee: Florida Department of State [cit. 2017-05-18]. Dostupné z: <http://dos.elections.myflorida.com/cgi-bin/TreSel.exe>

2014 General Election: Nan H. Rich (DEM), Governor, ©2017. *Florida Department of State: Division of Elections* [online]. Tallahassee: Florida Department of State [cit. 2017-05-18]. Dostupné z: <http://dos.elections.myflorida.com/cgi-bin/TreSel.exe>

2014 General Election: Rick Scott (REP), Governor, ©2017. *Florida Department of State: Division of Elections* [online]. Tallahassee: Florida Department of State [cit. 2017-05-18]. Dostupné z: <http://dos.elections.myflorida.com/cgi-bin/TreSel.exe>

The 2016 Florida Statutes, c1995-2017. *Online Sunshine* [online]. Tallahassee: The Florida Legislature [cit. 2017-05-18]. Dostupné z: http://www.leg.state.fl.us/Statutes/index.cfm?App_mode=Display_Statute&Search_String=&URL=0000-0099/0099/Sections/0099.063.html

August 26, 2014 Primary Election: Democratic Primary, c2017. *Florida Department of State: Division of Elections* [online]. Tallahassee: Florida Department of State [cit. 2017-05-18]. Dostupné z: <https://results.elections.myflorida.com/Index.asp?ElectionDate=8/26/2014&DATAMODE=>

Bookclosing Reports - Regular: 2014 General Election, c2017. *Florida Department of State: Florida Division of Elections* [online]. Tallahassee: Florida Department of State [cit. 2017-05-18]. Dostupné z: <http://dos.myflorida.com/elections/data-statistics/voter-registration-statistics/bookclosing/bookclosing-reports-regular/>

Bookclosing Reports - Regular: 2014 Primary Election, c2017. *Florida Department of State: Florida Division of Elections* [online]. Tallahassee: Florida Department of State [cit. 2017-05-18]. Dostupné z: <http://dos.myflorida.com/elections/data-statistics/voter-registration-statistics/bookclosing/bookclosing-reports-regular/>

Candidate Listing for 2014 General Election: Governor, c2017. *Florida Department of State: Florida Division of Elections* [online]. Tallahassee: Florida Department of State [cit. 2017-05-18]. Dostupné z: <http://dos.elections.myflorida.com/candidates/canlist.asp>

Candidate Tracking System: Charlie Crist (DEM), Governor, ©2017. *Florida Department of State: Division of Elections* [online]. Tallahassee: Florida Department of State [cit. 2017-05-18]. Dostupné z: <http://dos.elections.myflorida.com/candidates/CanDetail.asp?account=61166>

Candidate Tracking System: Nan H. Rich, Democrat, ©2017. *Florida Department of State: Division of Elections* [online]. Tallahassee: Florida Department of State [cit. 2017-05-18]. Dostupné z: <http://dos.elections.myflorida.com/candidates/CanDetail.asp?account=56449>

Candidate Tracking System: Rick Scott, Republican, ©2017. *Florida Department of State: Division of Elections* [online]. Tallahassee: Florida Department of State [cit. 2017-05-18]. Dostupné z: <http://dos.elections.myflorida.com/candidates/CanDetail.asp?account=61253>

Campaign Documents Search, ©2017. *Florida Department of State: Division of Elections* [online]. Tallahassee: Florida Department of State [cit. 2017-05-18]. Dostupné z: <http://dos.elections.myflorida.com/campaign-docs/?account=61253>

Campaign Documents Search, ©2017. *Florida Department of State: Division of Elections* [online]. Tallahassee: Florida Department of State [cit. 2017-05-18]. Dostupné z: <http://dos.elections.myflorida.com/campaign-docs/?account=61166>

Campaign Documents Search, ©2017. *Florida Department of State: Division of Elections* [online]. Tallahassee: Florida Department of State [cit. 2017-05-18]. Dostupné z: <http://dos.elections.myflorida.com/campaign-docs/?account=56449>

Charlie Crist to run for Florida governor, 2013. *Orlando Sentinel* [online]. Orlando: tronc [cit. 2017-05-18]. Dostupné z: http://www.ocala.com/news/2011http://articles.orlandosentinel.com/2013-11-01/news/os-charlie-crist-to-run-for-governor-20131101_1_charlie-crist-state-senator-governor004/gov-scott-ill-run-again-in-2014/1

Constitution of the State of Florida: As revised in 1968 and subsequently amended, c1995-2017. *Online Sunshine* [online]. Tallahassee: The Florida Legislature [cit. 2017-05-18]. Dostupné z: <http://www.leg.state.fl.us/statutes/index.cfm?submenu=3#A3>

Crist announces candidacy, promises to push mass transit, education, ©2017. *TBO* [online]. Tampa: Times Publishing [cit. 2017-05-18]. Dostupné z: <http://www.tbo.com/news/politics/crist-makes-governors-bid-official-20131104/>

Data & Statistics: By Party Affiliation, 2017. *Florida Department of State: Division of Elections* [online]. Tallahassee: Florida Department of State [cit. 2018-05-8]. Dostupné z: <http://dos.myflorida.com/elections/data-statistics/voter-registration-statistics/voter-registration-monthly-reports/voter-registration-by-party-affiliation/by-party-affiliation-archive/>

Florida Governor - Scott vs. Crist, 2017. *Real Clear Politics* [online]. Washington DC: Real Clear Politics [cit. 2017-05-18]. Dostupné z: http://www.realclearpolitics.com/epolls/2014/governor/fl/florida_governor_scott_vs_crist-3545.html.

From Exiles to the Immigrants, 1995. *Foreign Affairs* [online]. 74(4), 76-89 [cit. 2017-05-18]. Dostupné z: <http://search.ebscohost.com/login.aspx?direct=true&db=sih&AN=9507103744&lang=cs&site=ehost-live>

Gov. Scott: I'll run again in 2014, 2006-2017. *Ocala* [online]. Ocala: GateHouse Media, LLC. [cit. 2017-05-18]. Dostupné z: <http://www.ocala.com/news/20111004/gov-scott-ill-run-again-in-2014/1>

Gov. Rick Scott announces Carlos Lopez-Cantera as new lieutenant governor, 2014. *Brandenton Herald* [online]. Brandenton: Brandenton Herald [cit. 2017-05-18]. Dostupné z: <http://www.brandenton.com/news/politics-government/article34596507.html>

Meet Governor Scott: Governor Richard L. Scott Biography, c2017. *Rick Scott 45th Governor of florida* [online]. Tallahassee: Office of Governor Rick Scott [cit. 2017-05-18]. Dostupné z: <http://www.flgov.com/meet-governor-scott>

November 11, 2014 General Election: Republican Primary, c2017. *Florida Department of State: Division of Elections* [online]. Tallahassee: Florida Department of State [cit. 2017-05-18]. Dostupné z: <https://results.elections.myflorida.com/Index.asp?ElectionDate=11/4/2014&DATAMODE=>

November 4, 2014 General Election: Official Results, c2017. *Florida Department of State: Division of Elections* [online]. Tallahassee: Florida Department of State [cit. 2017-05-18]. Dostupné z: <https://results.elections.myflorida.com/Index.asp?ElectionDate=11/4/2014&DATAMODE=>

On the issues, Scott and Crist offer major differences, 2014. *Miami Herald* [online]. Miami: Miami Herald Media Company [cit. 2017-05-19]. Dostupné z: <http://www.miamiherald.com/news/local/community/miami-dade/article3111634.html>

Party support across every Florida voting precinct, 2017. *Orlando Sentinel* [online]. Orlando: Orlando Sentinel [cit. 2017-05-18]. Dostupné z: <http://interactive.orlandosentinel.com/florida-voter-registration/>

Political Party Advertising in Florida's 2014 Gubernatorial Campaign: Candidate Affect and Voter Enthusiasm., 2015. *Florida Communication Journal* [online]. **2015**(43), 31-47 [cit. 2017-05-18]. D o s t u p n é z : <http://search.ebscohost.com/login.aspx?direct=true&db=ufh&AN=111067547&lang=cs&site=ehost-live>

"Price", 2014. *Youtube.com* [online]. [cit. 2017-05-18]. Dostupné z: https://www.youtube.com/watch?v=kiLxUAd0Y_g

Rick Scott vs Charlie Crist Florida Gubernatorial Debate, 2014. *Youtube.com* [online]. [cit. 2017-05-18]. Dostupné z: <https://www.youtube.com/watch?v=-7X9I0sd1Ds&t=452s>

Rick Scott, America's eighth least popular Governor, 2015. *Tallahassee Democrat* [online]. Tallahassee: Tallahassee Democrat [cit. 2017-05-18]. Dostupné z: <http://www.tallahassee.com/story/news/politics/2015/11/20/rick-scott-americas-eighth-least-popular-governor/76104172/>

Scott, Crist overwhelm opponents, win party nominations for governor, 2014. *My Palm Beach Post* [online]. Palm Beach: Cox Media Group. [cit. 2017-05-18]. Dostupné z: <http://>

www.mypalmbeachpost.com/news/state--regional-govt--politics/scott-crist-overwhelm-opponents-win-party-nominations-for-governor/wQOD1jwZ1z8XwX0NaJnUqJ/?icmp=pbp_internallink_textlink_apr2013_pbpstubtomypbp_launch#963c1f45.3803410.735472

Scott opens campaign account, 2013. *National Conference of State Legislatures* [online]. Sarasota: Herald-Tribune Media Group [cit. 2017-05-18]. Dostupné z: <http://politics.heraldtribune.com/2013/12/10/scott-opens-campaign-account/>

State primary election types, ©2017. *National Conference of State Legislatures* [online]. Washington D.C.: National Conference of State Legislatures [cit. 2017-05-18]. Dostupné z: <http://www.ncsl.org/research/elections-and-campaigns/primary-types.aspx>

United States Census Bureau, ©2017. *QuickFacts: Florida* [online]. Suitland, Maryland: U.S. Department of Commerce [cit. 2017-05-18]. Dostupné z: <https://www.census.gov/quickfacts/table/PST045216/12>

Voter Registration: Yearly, c2017. *Florida Department of State: Division of Elections* [online]. Tallahassee: Florida Department of State [cit. 2017-05-18]. Dostupné z: <http://dos.myflorida.com/elections/data-statistics/voter-registration-statistics/voter-registration-monthly-reports/voter-registration-yearly/>

What is a school voucher?, ©1998-2017. *Great Schools* [online]. Oakland, CA: GreatSchools [cit. 2017-05-18]. Dostupné z: <http://www.greatschools.org/gk/articles/school-vouchers/>

Who is Charlie Crist? The answer is complicated, 2014. *Tampa Bay Times* [online]. Tampa: Tampa Bay Times [cit. 2017-05-19]. Dostupné z: <http://www.tampabay.com/news/politics/stateroundup/knowning-charlie-crist-the-complicated-story-of-a-lifelong-politician/2191892>

9. Teze bakalářské práce

Institut politologických studií

Projekt bakalářské práce

Vymezení tématu

Tématem práce je volba guvernéra státu Florida v roce 2014. V boji o post guvernéra se proti sobě v roce 2014 postavili ve všeobecných volbách kandidát Demokratické strany Charlie Crist a kandidát Republikánské strany Rick Scott. Pozornost bude věnována i primárním volbám, ve kterých o post usilovalo celkem 5 kandidátů. S ohledem na malé procentuální zisky ostatních kandidátů ve všeobecných volbách (3,8 %, 0,7 % a 0,3 %) budou tyto kampaně vynechány.

Crist se v minulosti ucházel v pozici nezávislého kandidáta o místo v Senátu Spojených států amerických (byl poražen současným uchazečem o prezidentskou nominaci za Republikánskou stranu, Marcem Rubiem) a zároveň již post guvernéra jednou vykonával, a to v letech 2007–2011, tehdy jako člen Republikánské strany. Rick Scott se pokoušel o obhajobu svého postu, který zastával od roku 2011.

Časově práce spadá do období od oznámení kandidatury jednotlivých kandidátů do výhry jednoho z nich.

Práce se bude věnovat zejména průběhu a vedení kampaně kandidátů postoupivších do všeobecných voleb a tomu, jak byli oba kandidáti se svými postoji vnímáni veřejností. Celkově se jedná o zajímavou kampaň zejména z toho důvodu, že oba kandidáti měli rekordně nízkou oblíbenost mezi voliči.

Zdůvodnění tématu

Téma této práce bylo zvoleno zejména díky mé osobní zkušenosti z kampaně jednoho z kandidátů pro primární volby. Celkově je však téma dle mého názoru velice aktuální a v kontextu velké republikánské výhry z roku 2014 nám může pomoci objasnit, proč se v těchto volbách většina floridských voličů přiklonila na stranu Republikánské strany.

Zároveň je Florida v celofederální politice považována za tzv. *swing state* (nebo *battleground state*), tedy stát, u kterého není do poslední chvíle jasné, zda většina jeho hlasů bude ve prospěch demokratické či republikánské strany. S ohledem na nadcházející prezidentské volby ve Spojených státech amerických nám tato práce může do jisté míry naznačit, jakým způsobem budou obě velké strany vést své prezidentské kampaně právě v tomto státě.

Vzhledem k tomu, že volby, kterými se budu zabývat, proběhly teprve v loňském roce, tedy půl roku před termínem odevzdání bakalářského projektu, odborné zdroje týkající se konkrétně této volby jsou velice limitované. Při analýze kampaně a samotných voleb budu tedy primárně vycházet z veřejných záznamů Department of Elections státu Florida a z informací poskytnutých kanceláři jednotlivých kandidátů.

Hlavním zdrojem informací o floridském politickém systému pak bude Ústava státu Florida, jejíž platná verze je z roku 1968 s dodatky z roku 2010. Ústava poskytne informace o pravomocích guvernéra, způsobu volby a zároveň o limitech, které je nutné splnit pro úspěšné zařazení do voleb.

Cíl práce

Cílem mojí bakalářské práce bude analyzovat průběh volební kampaně, která proběhla v roce 2014 a zjistit důvod, proč tyto volby vyhrál právě Rick Scott, který po většinu svého volebního období měl ze strany voličů velice negativní hodnocení. Zároveň je jejím cílem zjistit složení vítězné i poražené voličské koalice.

Výzkumné otázky

1. Jaký byly hlavní faktory, které zapříčinily vítězství republikánského kandidáta Ricka Scotta?
2. Jaké bylo složení vítězné i poražené voličské koalice?

Výzkumná metoda

Metodologicky bude zejména v analýze volebních výsledků uplatněn empiricko-analytický přístup, kdy bude například zkoumán vliv jednotlivých komunikačních nástrojů na vývoj deklarovaného volebního chování, respektive voličských preferencí zachycených v průzkumech veřejného mínění.

Průzkumy veřejného mínění, ale i data o socioekonomickém složení obyvatelstva na území státu Florida, respektive v jeho částech, pak budou zpracovány v části zaměřené na zjištění vítězné i poražené voličské koalice.

V části zaměřené na ústavní rámec a popis jednotlivých kampaní a kandidátů pak bude uplatněna zejména deskripce, avšak s ambicí využít (alespoň v rámci omezeného rozsahu této práce) i dostupných nástrojů a nejnovějších poznatků z oboru komparativní politologie.

Osnova práce

1. Úvod
2. Legislativní úprava voleb ve státě Florida
3. Představení kandidátů
4. Primární volby
  - 4.1 Oznámení kandidatury
  - 4.2 Volební kampaň
  - 4.3 Průzkumy veřejného mínění
  - 4.4 Den voleb (election day)
5. Všeobecné volby
  - 5.1 Volební kampaň
  - 5.2 Předvolební debaty
6. Analýza výsledků voleb
7. Závěr

Předběžný seznam zdrojů

ABRAMOWITZ, Alan. Voice of the people: elections and voting in the United States. New York: McGraw-Hill, 2004. ISBN 0072490659.

BENTON, J. c2008 . Government and politics in Florida. 3rd ed. Gainesville: University Press of Florida, xxi, 470 p. ISBN 9780813031705.

Candidate Listing for 2014 General Election. 2015. Florida Division of Elections [online]. [cit. 2015-05-11]. Dostupné z: <http://election.dos.state.fl.us/candidate/CanList.asp>

Cuban Exiles in Florida: Their Presence and Contributions. Miami: Transaction Publishers, 1991. ISBN 1412844908.

COLBURN, David R a Lance DEHAVEN-SMITH. Florida's megatrends: critical issues in Florida. 2nd ed. Gainesville: University Press of Florida, 2010. ISBN 9780813035192.

COLBURN, David R. From yellow dog Democrats to red state Republicans: Florida and its politics since 1940. Gainesville: University Press of Florida, 2007. ISBN 0813031559.

DUVERGER, Maurice. Political parties, their organization and activity in the modern state. [3d ed.]. London: Methuen, [1969]. ISBN 0416683207.

DVOŘÁKOVÁ, Vladimíra. Základní modely demokratických systémů: komparace politických systémů. Vyd. 1. V Praze: Oeconomica, 2008, 255 s. ISBN 9788024513577.

Florida: a guide to the Southernmost State. 1976 [c1939]. St. Clair Shores, Mich.: Scholarly Press, xxiv, 600 p., [80] p. of plates. American guide series. ISBN 0403021618.

HENICAN, Charlie Crist and Ellis. The party's over: how the extreme right hijacked the GOP and I became a Democrat. B.m.: Penguin Group (USA) Incorporated, 2014. ISBN 0525954414.

Meet Governor Scott. 2015. Rick Scott 45th Governor of Florida [online]. [cit. 2015-05-13]. Dostupné z: <http://www.flgov.com/meet-governor-scott/>

NOVÁK, Miroslav a Lubomír BROKL. Úvod do studia politiky. Vyd. 1. Praha: Sociologické nakladatelství (SLON), 2011. Studijní texty (Sociologické nakladatelství), sv. 50. ISBN 9788074190520.

ŘÍCHOVÁ, Blanka. Úvod do současné politologie: [srovnávací analýza demokratických politických systémů]. Vyd. 3. Praha: Portál, 2012, 207 s. ISBN 9788026202189.

SARTORI, Giovanni. Strany a stranické systémy: schéma pro analýzu. 1. vyd. Brno: Centrum pro studium demokracie a kultury, 2005. Klasikové společenských věd. ISBN 8073250624.

The Constitution of the State of Florida [online]. 1968. Dostupné z: http://election.dos.state.fl.us/publications/pdf/2010/FL_Constitution_11-10.pdf

THURBER, James A a Candice J NELSON. Campaigns and elections American style. 2nd ed. Boulder, Colo.: Westview Press, 2004. ISBN 0813341825.

Voter Registration Statistics - By Election: 2014 Elections Florida Division of Elections [online]. 2015 [cit. 11. květen. 2015]. Dostupné z: <http://election.dos.state.fl.us/voter-registration/statistics/elections.shtml#2014>

Who is Charlie Crist? The answer is complicated. 2014. Tampa Bay Times [online]. [cit. 2015-05-13]. Dostupné z: <http://www.tampabay.com/news/politics/stateroundup/knowning-charlie-crist-the-complicated-story-of-a-lifelong-politician/2191892>

10. Seznam příloh

Tabulka č.1: Výsledné zisky kandidátů na guvernéra postoupivších do všeobecných voleb v primárních volbách:	27
Tabulka č.2: Finální distribuce hlasů ve všeobecných volbách na post guvernéra Floridy 2014:	30
Tabulka č. 3: Zisky kandidátů na post guvernéra Floridy ve všeobecných volbách od r. 1990:	31
Tabulka č. 4: Počet registrovaných voličů jednotlivých stran na Floridě	33
Graf č. 1: Poměr odevzdaných hlasů ve volbách guvernéra vs. počet registrovaných voličů	34
Tabulka č. 5: Změny v dojmu z kandidátů a voličského entuziasmu na základě politické příslušnosti účastníků studie	35

Příloha č. 1.

Tabulka č.1: Výsledné zisky kandidátu na guvernéra postoupivších do všeobecných voleb v primárních volbách:

	1990	1994	1998	2002	2006	2010	2014
Bob Martinez (R)	460 718 (69,0 %)						
Lawton Chiles (D)	746 325 (69,5 %)	603 657 (72,2 %)					
Jeb Bush (R)		411 680 (45,7 %)	bez protikandidát a	bez protikandidát a			
Buddy MacKay (D)			bez protikandidát a				
Bill McBride (D)				602 352 (44,4 %)			
Charlie Crist (R/D)					630 816 (64 %)		623 001 (74,4 %)
Jim Davis (D)					405 879 (47,3 %)		
Rick Scott (R)						599 909 (46,3 %)	831 887 (87,6 %)
Alex Sink (D)						669 630 (76,9 %)	

(Guide to U.S. elections, 2010; August 26, 2014 Primary Election, 2017)

Příloha č. 2.

Tabulka č.2: Finální distribuce hlasů ve všeobecných volbách na post guvernéra Floridy 2014:

	Rick Scott (REP)	Charlie Crist (REP)	Adrian Wyllie (LPF)	Farid Khavari (NPA)	Glenn Burkett (NPA)	Piotr Biass (WRI)	Timothy M. Devine (WRI)	Emelia S. Harris (WRI)	Monroe Lee (WRI)	Charles F. Tolbert (WRI)
Celkem	2 865 343	2 801 198	223 256	20 186	41 341	15	6	21	4	91
% hlasů	48,1	47,1	3,8	0,3	0,7	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0

(November 11, 2014, 2017)

Příloha č. 3.

Tabulka č. 3: Počet registrovaných voličů jednotlivých stran na Floridě

	1990	1994	1998	2002	2006	2010	2014
Republikáni	2 448 488	2 747 074	3 327 207	3 610 992	3 920 201	4 042 393	4 193 586
Demokrati	3 149 747	3 245 518	3 731 367	3 956 694	4 196 608	4 611 335	4 627 737
Ostatní	432 926	567006	1 268 133	1 756 873	2 268 797	2 562 010	3 175 916
Celkem	6 031 161	6 559 598	8 326 707	9 324 559	10 385 606	11 215 738	11 986 428

(Data & Statistics: By Party Affiliation, 2017)

Příloha č. 4.

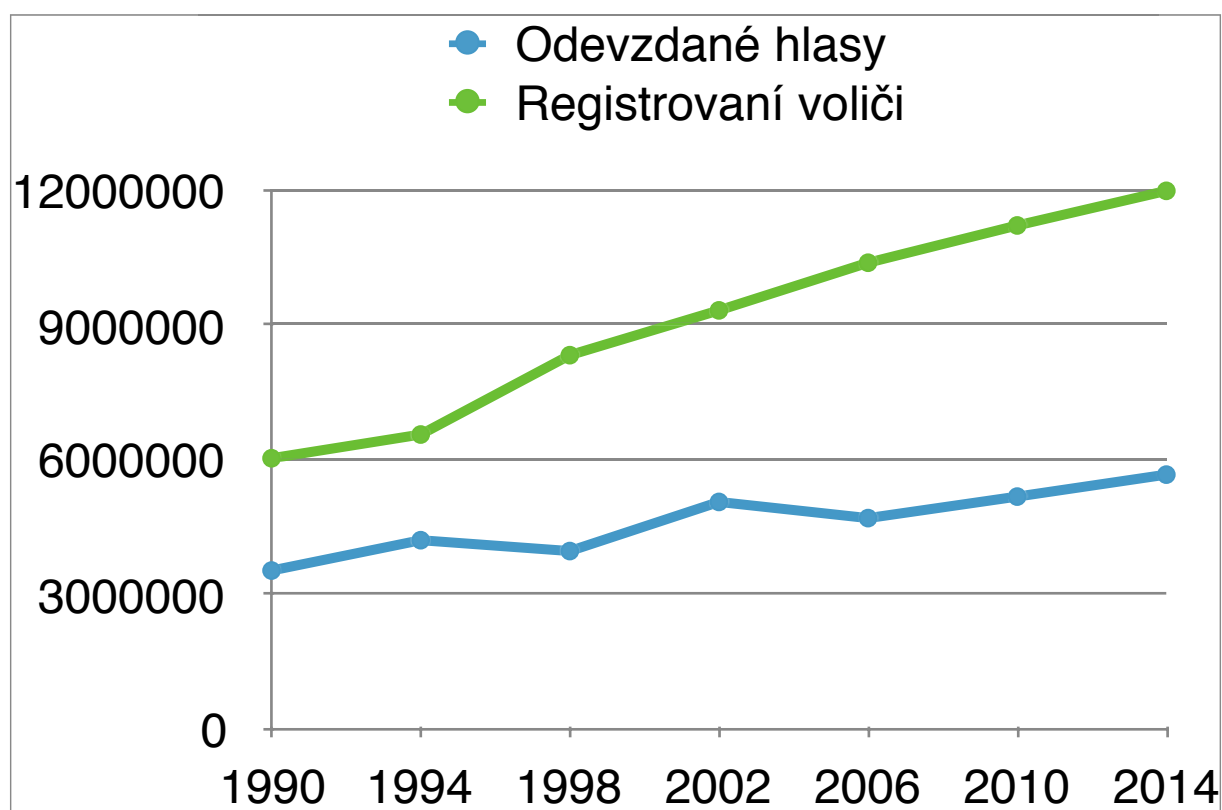
Tabulka č. 4: Počet registrovaných voličů jednotlivých stran na Floridě

	1990	1994	1998	2002	2006	2010	2014
Republikáni	2 448 488	2 747 074	3 327 207	3 610 992	3 920 201	4 042 393	4 193 586
Demokrati	3 149 747	3 245 518	3 731 367	3 956 694	4 196 608	4 611 335	4 627 737
Ostatní	432 926	567 006	1 268 133	1 756 873	2 268 797	2 562 010	3 175 916
Celkem	6 031 161	6 559 598	8 326 707	9 324 559	10 385 606	11 215 738	11 986 428

(Data & Statistics: By Party Affiliation, 2017)

Příloha č. 5.

Graf č. 1: Poměr odevzdaných hlasů ve volbách guvernéra vs. počet registrovaných voličů

(vlastní pracování)

Příloha č. 6.

Tabulka č. 5: Změny v dojmu z kandidátů a voličského entuziasmu na základě politické příslušnosti účastníků studie

	Republikáni	Demokraté	Nezávislí	Celkový rozdíl
Crist	-1,12	-2,22	-3,05	-2,51
Scott	3,00	-0,71	-0,45	1,38
Entuziasmus	9,93	9,07	6,90	8,71

(Political Party Advertising, 2015)